

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'

2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ. 35—36

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μετά την γενομένην τῇ προπαραελθούσῃ Κυριακῇ (22 Αὐγούστου) κατάλυσιν τῆς δικτατορίας δημοσιεύθη τὴν διαμαρτυρίαν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἣν αὕτη συνέταξε τῇ 29 Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Νομ. Διατάγ. τῆς 26 Σεπτεμβρίου καὶ τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Τῶν ὑπογραφομένων Ἱεραρχῶν πέντε μὲν ὑπέγραψαν μετὰ τὴν 29 Σεπτεμβρίου, ἐλθόντες μετ' αὐτὴν εἰς Ἀθήνας, εἰς δὲ μετ' ἐπιφυλάξεων ἔν τισι λεπτομερείαις διότι δὲν ἦτο παρῶν κατὰ τὰς συνάψεις τῶν Ἱεραρχῶν, εἰς ἃς δὲν παρευρέθησαν καὶ τρεῖς ἕτεροι μὴ ὑπογράψαντες. Οἱ λοιποὶ εὗρισκοντο ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν.

«Οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες Ἀρχιερεῖς ἐκπροσωποῦντες τὴν ἀπόλυτον πλειονότητα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετ' ὀδυνηρᾶς ἐκπλήξεως εἶδον τὸ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Ν. Διάταγμα περὶ συστάσεως Διαρκοῦς Συνόδου, δι' οὗ ἐπαναφέρεται ἡ ἰσχὺς ἀπηρχαιωμένων καὶ ἀναχρονιστικῶν διατάξεων τοῦ 1833 καὶ 1852, ὧν ἡ προέλευσις ὀφείλεται εἰς τοὺς Βαυαροὺς, καὶ αἵτινες καταργοῦσι τὴν αὐτοτέλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ περιστέλλουσι τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς κίνησιν ἐν τῷ καθαρῶς ἐκκλησιαστικῷ κύκλῳ. Κατὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπὶ ἕνα σχεδὸν αἰῶνα ἀγωνισθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μόλις πρὸ διετίας κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ σύστημα διοικήσεως σύμφωνον πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὁ Καταστατικὸς Νόμος αὐτῆς θεδαίως ἐχρηξέ. συμπληρώσεως διὰ τῆς συστάσεως διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς ἐξ Ἀρχιερίων, ἐκπροσωποῦντων τὴν Ἱεραρχίαν μετὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Ἀντι τοιαύτης ὅμως συμπληρώσεως καὶ τελειοποιήσεως τοῦ μόνου κανονικοῦ συστήματος διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ μόνου ἀνταποκρινομένου καὶ πρὸς τὸ πραγματικὸν συμφέρον τῆς Πολιτείας, ἀσχοῦσης μὲν ἐποπτείας ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μὴ ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν αὐτῆς, ἐδημοσιεύθη τὸ εἰρημένον Ν. Δ., διὰ τοῦ ὁποῦ ἐπανέρχονται διατάξεις, καταδικασθεῖσαι ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλ' ἐπὶ πλέον κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ διατάσσονται οἱ ὀρθόδοξοι Ἱεράρχαι ν' ἀπομακρυνθῶσι τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ δικόψωσι τὰς ἐπὶ ζῶντων ἐκκλη-

σιαστικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων συσκέψεις των, καθ' ὃν χρόνον ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἀφίνει τελείως ἐλευθέρους τοὺς λειτουργοὺς ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ τρησκευτικῶν Κοινοτήτων, διεξαγόντων προπαγάνδαν ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ καὶ καθ' ὃν χρόνον καὶ εἰς ἀναρχικὰς ἐπιδημιώσεως δὲν ἀπαγορεύεται τὸ ἐλευθέρως συνέρχεσθαι.

Οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες Ἱεράρχαι πρὸ τῶν πιεστικῶν τούτων μέτρων τῆς Πολιτείας εὐρισκόμενοι δὲν δύνανται νὰ μὴ διαμαρτυρηθῶσιν ἐξ ὀνόματος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἀνάγκην δὲ ἀνεχόμενοι τὸ Ν. Δ. ἐπιφυλάσσονται νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν κανονικὴν ρύθμισιν τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ καταργηθέντος κανονικοῦ καθεστώτος, ἀναθέτουσι δὲ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱεράς Συνόδου ὅπως κοινοποιήσῃ τὴν διαμαρτυρίαν ταύτην εἰς τε τὴν διαρκῆ Σύνοδον καὶ εἰς τὸν κ. Ἰπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1925.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος
- † Ὁ Φωκίδος Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Κεφαλληνίας Δαμασκηνὸς
- † Ὁ Λαρίσης Ἀρσένιος
- † Ὁ Μεσσηνίας Μελέτιος
- † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανὸς
- † Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος
- † Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου Ἀθανάσιος
- † Ὁ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος Γερμανὸς
- † Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Δανιὴλ
- † Ὁ Θήρας Ἀγαθάγγελος
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος
- † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνέσιος
- † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Τιμόθεος
- † Ὁ Ἀρτης Σπυρίδων
- † Ὁ Παροναξίας Ἰερόθεος
- † Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος
- † Ὁ Ἀργολίδος Ἰερόθεος
- † Ὁ Κορινθίας Δαμασκηνὸς
- † Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος
- † Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀθηνάγορας
- † Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Ἀνδρέας
- † Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Πολύκαρπος
- † Ὁ Ἠλείας Ἀντώνιος
- † Ὁ Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιὴλ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ Δ. ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Αριθ. 2942 Έν Αθήναις τῆ 21 Αὐγούστου 1926

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θεσηκευμάτων κ.λ.π.

Μετ' ἐκπλήξεως ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος λαμβάνει τὸ δευτέρου ἤδη ἐκ τοῦ καθ' ἑμᾶς Ὑπουργείου ἔγγραφο, ὡς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 46800, ἀσυνήθους ἐν τῇ Ἱστορίᾳ αὐτῆς περιεχομένου. Διότι μέχρι τοῦδε τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐσκέφθη κἄν ποτὲ νὰ θίξῃ κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπευθύνον διαταγὰς, οἷαι αἱ τελευταῖον διαβιβάσθησιν αὐτῇ ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπουργείου, ἐν σγέσει πρὸς τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς δι' ἑλίγας ἡμέρας. Ἡ δὲ τοιαύτη κατ' ἐκπλήξιν ἐπιδεικνυομένη στάσις τοῦ Ὑπουργείου ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας πείθει τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὅτι, ὅτι ἐγένετο προήλθεν οὐχὶ ἐκ τυχαίας παραδρομῆς, ἀλλ' ἐκ καινοφανοῦς τινος ἀρχῆς, ἣν παραδόξως ἀπὸ τινος προσπαθεῖ νὰ καθιερώσῃ τὸ Ὑπουργεῖον, καθοριζούσης ἄλλως τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἢ ὡς ἐκπαλαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων εἶναι αὐταὶ καθωρισμένα.

Ὅθεν καθήκον αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θεωρεῖ, ὅπως γνωρίσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ἀπὸ τυπικῆς ἀπόψεως ἡ σύστασις αὐτοῦ δὲν στηρίζεται εἰς τὸν Νόμον, διότι ὁ Νόμος δρίζει τρόπον τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ χρόνος δὲ αὐτῶν κανονίζεται ὑπ' αὐτῆς μόνον, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τῶν ζητημάτων ἅτινα ἔχει ὑπ' ὄψει αὐτῆς ἐν τῇ πλήρει συνασθήσει πάντοτε τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων. Κατὰ ταῦτα οὐδένα Νόμον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παραδίνει διακόπτουσα τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἐπὶ τινος ἡμέρας, ὡς τοῦτο συνέβαινε διαρκῶς ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς ἐπὶ ὀλόκληρον ἡδὴ αἶωνα, νομίζει δὲ ὅτι οὐδεὶς ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα νὰ ἐλέγξῃ αὐτὴν ἐπὶ ζητημάτων ἐντελῶς ἐσωτερικῆς φύσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ οὐσιαστικῆς δ' ἀπόψεως ἐξετάζουσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τὴν ὑπὸ τύπον συστάσεως, ὡς ἄνω, διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου, θεωρεῖ ὑποχρέωσιν αὐτῆς ὅπως ὑπομνήσῃ αὐτῷ ὅτι δὲν ἀποτελεῖ ἐξάρτημα αὐτοῦ ἢ ὑποτελῆ τινα κλάδον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, παρὰ τούτου ἔχουσα τὴν ἀρχὴν καὶ παρὰ τούτου λαμβάνουσα διαταγὰς, ἀλλ' ἐκπρόσωπον παράγοντα τοῦ Θεοσυστάτου καὶ αὐτοτελοῦς πνευματικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ὅστις ἐσωτερικῶς ἐλεύθερος ὢν ἐν τῇ διαχειρίσει καὶ διακυβερνήσει τῶν κατ' αὐτόν, ἐποπτεύεται ἀπλῶς καὶ μόνον παρὰ τῆς Πολιτείας, ἀσκούσης τὴν τοιαύτην ὑψηλὴν ἐποπτεῖαν διὰ τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, καίτοι καὶ ἡ ἐποπτεῖα αὕτη, συμφώνως καὶ πρὸς τὸ Σύνταγμα, προφανῶς σημαίνει τὴν προστασίαν, ἣν ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Πολιτεία παρέχει τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν τοιαύτην

ἐννοίαν μόνον ἠγνόησε καὶ ἀπεκδέχεται αὕτη ἡ Ἐκκλησία καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀναμίξεως τῆς Πολιτείας εἰς τὰ ἑσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ ταῦτα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν λειτουργεῖ καὶ δὲν διέπεται ὑπὸ ὄρους παρὰ τοῦ Ὑπουργείου διαχωριστομένους, διότι δὲν λαμβάνει τὸ κύρος καὶ τὴν ἐννοίαν αὐτῆς ἐκ τούτου, ἀλλ' ἀρθεῖται ταύτην ἐκ θεοῦ ὀργανισμοῦ, ὅστις πηγάζει καὶ ἐμπνέεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τελειωτοῦ τῆς Πίστεως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐὰν δέ, τό γε ἔχον, δέχεται ἡ Ἐκκλησία νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Πολιτείας, δέχεται διότι λειτουργεῖ καὶ κινεῖται ἐν τῇ πλασίῳ Ὁρθόδοξου Πολιτείας, ἣτις κατὰ τοὺς καιμένους συνταγματικὸς θεσμοὺς ἀναγνωρίζει καὶ αὐτῇ ὡς ἀρχηγὸν τῆς ἐπιτροπείας Θεσηκείας τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐπομένως ἡ Ἐκκλησία ὅσα ὑπερτέρα τῶν ἐφημέρων πολιτικῶν νόμων καὶ διατάξεων, δὲν δύναται ποτὲ νὰ εἶναι ἐξυπηρετικὴ κοσμικῶν συμφερόντων καὶ ἀνθρωπίνων ἐπιλήσεων, ἀλλ' ἐπιδιώκουσα πάντοτε τοὺς πνευματικὸς αὐτῆς σκοποὺς, ἔργον ἔχει νὰ προσαρμόξῃ τοὺς πιστοὺς πρὸς τοὺς σκοποὺς τούτους, χωρὶς νὰ δικαιοῦται ποτὲ νὰ τίθηται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σκοπῶν ἀπομακρυνομένων τῶν θεσδότην αὐτῆς ἀρχῶν.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς αἰώνιος καὶ θεόδητος ὀργανισμὸς, δὲν δύναται νὰ συνταυτίζηται πρὸς τὸν πολιτικὸν τοιοῦτον, χωρὶς νὰ ἀποβάλλῃ τὸ γνήσιον τοῦ θεοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς καὶ χωρὶς νὰ ἐκτρέπηται ἐκ τῶν τεταγμένων αὐτῇ σκοπῶν. Κατ' ἀκολουθίαν δὲν δικαιοῦται νὰ δέχηται ἐπιδράσεις ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ, μᾶλλον δὲ ὀφείλει ἐν τῇ εὐρείᾳ καὶ ὑψηλῇ δράσει αὐτῆς νὰ ἐπιδρᾷ εὐεργετικῶς ἐπ' αὐτοῦ δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς πρὸς τὸ πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν συμφέρον τῶν πιστῶν. Ὡς τρανὴ ὀπίδειξις τούτου, πρόκεινται αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ ἔθνος, αἱ κατ' ὑπέροχον μάλιστα τῆς πνευματικότητος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς γενόμεναι.

Εἶναι λυπηρὸν ὅτι αἱ θεμελιώδεις καὶ αἱ στοιχειώδεις αὐταὶ ἀρχαὶ ἐλησμονήθησαν καὶ ἐξελήφθη ὅτι ἡ προϊσταμένη τοῦ πνευματικοῦ ὀργανισμοῦ ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἡ θεῖα δικαίω ποιμαίνουσα καὶ κυβερνῶσα τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι ἀπλοῦν σῶμα κινούμενον καὶ ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς θελήσεως τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Ἀσφαλῶς δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων ἐπήγασαν καὶ αἱ διαβιβάσθησιν ἐσγᾶτως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διαταγαί, διότι τὸ Ὑπουργεῖον φαίνεται ἔχον τὴν σφαλερὰν ἀντίληψιν ὅτι δύναται νὰ διευθύνῃ τὰς ἐργασίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ ρυθμίζῃ αὐτὰς ὑπερτερχόμενον εἰς τὰ καθαρῶς πνευματικὰ αὐτῆς ἔργα. Οὕτω δὲ ἐπιζητεῖ ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ νὰ καταστῇ ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ ἡ πηγὴ τῆς δυνάμεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπομένως νὰ παρουσιάσῃ αὐτὴν, μόνον σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ἐξυπηρετήσιν κοσμικῶν συμφερόντων.

Τὰ ἀποτελέσματα ἕως τῆς τυχόν ἐπικρατήσεως τοιούτων νέων ἀρχῶν, ἀσφαλῶς θὰ εἶναι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ὀλεθριώτατα, διότι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Ἐκκλησία θὰ ἀποβάλῃ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς αὐτοτέλειαν καὶ τὸ θεῖον αὐτῆς κῶρος, ἐφ' οὗ καὶ θεμελιῶνται ἡ δύναμις τῆς, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἀποδῇ ἐντελῶς ἀνίκανος πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῆς προορισμοῦ. Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ἔτι καὶ ἡ Παλιτεία οὐχὶ ὀλιγώτερον θὰ ἐξημιούτο ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τοιούτων ἐσφαλμένων πολιτικοκρατικῶν ἀρχῶν, διότι, ὅταν ἀποβῆ ἡ Ἐκκλησία τὸν χαρακτήρα αὐτῆς, θὰ εἶναι πάντως ἀνίκανος νὰ καθοδηγήσῃ θεοπρεπῶς τοὺς πιστοὺς καὶ νὰ ἀνυψώσῃ τὸ φρόνημα καὶ τὴν πίστιν αὐτῶν, κατὰ τὴν μεγάλην καὶ ἱερὴν αὐτῆς ἀποστολήν, ἀλλὰ τότε καὶ τὸ ἠθικὸν καὶ θρησκευτικὸν συναίσθημα τοῦ λαοῦ θὰ κατέπιπτε καὶ θὰ ἐξεμηδενίζετο, ἀφ' οὗ ὁ καθωρισμένος καθοδηγῆτης αὐτοῦ, ἡ Ἐκκλησία, θὰ εἶχεν ἀπολέσει πλέον τὸ κῶρος αὐτῆς.

Διὰ ταῦτα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρακαλεῖ τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως λαμβάνον ὑπ' ἑψ.ν αὐτοῦ τὰς ὡς ἄνω διαμνημονευόμενας ἀντιλήψεις τῆς Ἐκκλησίας, μὴ θελήσῃ νὰ ἐπιμείνη ἐπὶ τῶν νέων αὐτοῦ ἀρχῶν καὶ θεωριῶν, αἵτινες ἀνατρέπουσιν αλωνόβον κατεστῶς καὶ προσδάλλουσι καιρίως τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀκούσα τὴν ὑπερτάτην Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, διεξάγει ἐλευθέρως τὰ καθήκοντα αὐτῆς καὶ κανονίζει, συμφώνως ἄλλως τε καὶ πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, τὰς ἐνεργείας αὐτῆς κατὰ τὸν μέλλον προσήκοντα αὐτῇ τρόπον.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, Πρόεδρος
- † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Τιμόθεος
- † Ὁ Κορινθίας Δαμσκηνὸς
- † Ὁ Κυθήρων Δαρόθεος
- † Ὁ Ἡλείας Ἀντώνιος

Ὁ Α' Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Δημητρίου

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἐκ τοῦ κατ' αὐτὰς ἐκδοθέντος πονήματος τοῦ ἐγκρίτου καθηγητοῦ τῶν παιδαγωγικῶν ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ κ. Σπ. Καλλιὰφα ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ποῖον πνεῦμα οφείλει νὰ διέπῃ τὴν ἐκπαίδευσιν ἡμῶν» ἀναδημοσιεύμεν ἐνταῦθα τὰς ἀκολουθούσας ἐνδιαφερούσας περικοπὰς:

Ἀπὸ τῆς πρώτης σχολικῆς ἡμέρας μέχρι τῆς τελευταίας τοιαύτη εἶναι ἡ σχολικὴ ἡμῶν ἐργασία, ὥστε ἀναπτύσσονται δι' αὐτῆς ὀλίγον κατ' ὀλίγον αἱ μὴ κοινωνικαὶ προδιαθέσεις τῆς νεολαίας, καταπιέζονται δὲ αἱ κοινωνικαί. Ὁ μαθητὴς τῶν νῦν σχολείων κατὰ μέσον ὄρον ἐθίζεται νὰ ὑπολαμβάνῃ τὸν συμμαθητὴν του ὡς ἀντίπαλον, τὸν ὅποιον πρέπει νὰ καταβάλλῃ.

Προσέχει εἰς τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ μελετᾷ κατ' ἰδίαν, ἵνα τύχῃ βιθμοῦ ἀνωτέρου ἢ οἱ λοιποὶ μαθηταί. Ἐὰν τύχῃ αὐτὸς μόνον νὰ γνωρίζῃ τὴν λύσιν δυσχεροῦς προβλήματος, ἀποφεύγει νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν συμμαθητῶν, ἵνα μὴ τυχόν ἀναγκασθῇ πρὸς τῆς ἐνάρξεως τοῦ μαθήματος νὰ ὑποδείξῃ εἰς αὐτοὺς τὴν λύσιν· διότι θέλει αὐτὸς μόνον νὰ ἐπεινεθῇ. Χαίρει ἐὰν ὁ ἀντίπαλος δὲν παρακολουθῇ τὰ μαθήματα, διότι οὕτως ἴσως κατὰ τὸν ἐπικείμενον διαγωνισμόν θέλει ἀξιωθῇ βαθμοῦ μεγαλυτέρου ἢ ἐκεῖνος. Μόνον ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐθίζεται νὰ ἐργάζεται ὁ μαθητὴς τῶν σχολείων ὡς ἔχοισι ταῦτα σήμερον. Ἡ συνείδησις τῆς τάξεως ὡς συνόλου ἀτόμων συνδεδεμένων διὰ τῆς φιλαλληλίας εἶναι λίαν ἀσθενής. Ὡς ἂ ὁμοιον δέ, οἷχι ὡς μέλος ὀργανικοῦ τινος ὄλου, τῆς τάξεως, συνδέεται ἕκαστος μαθητὴς καὶ μετὰ τοῦ διδασκάλου. Οὗτος δὲ συνήθως διὰ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας, διὰ τῶν συχνῶν ψόγων καὶ ἐπαίνων, διὰ τῆς βιθμολογίας, πολλάκις δὲ καὶ δι' ἐπιψόγων εὐνοιῶν πολλὰ πράττει, ὥστε αἱ σχέσεις τῶν μαθητῶν πρὸς ἀλλήλους μὲν νὰ ἀποβαίνουσιν ἐχθρικαί, σχέσεις ἀνθρώπων φθονούντων καὶ μισούντων ἀλλήλους, πρὸς δὲ τὸν διδάσκαλον σχέσεις κολάκων καὶ ὑποκριτῶν ἢ ἐχθρῶν κατατυραννουμένων. Περὶ συστηματικῆς, δι' ἀδιαλείπτου ἐθισμού καὶ διδασκαλίας καλλιεργείας τῶν θεμελιωδεστάτων πάσης οἰασθῆποτε κοινωνίας καὶ ἀγαθῆς πολιτείας ἀρετῶν, ἥτοι τῆς φιλαλληθείας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης κλπ. δὲν δύναται συνήθως νὰ γίνῃ λόγος. Διὰ δὲ τοῦτο μόνον ἐξαίρετοι ἄνθρωποι, πεπρωκισμένοι ὑπὸ τῆς φύσεως μὲ ἰσχυρὰς κοινωνικὰς κλίσεις καὶ ἀναπτυσσόμενοι ἐπὶ μακρὸν ἐν ὑγιεῖ οἰκογενειακῶ περιβάλλοντι, οἷον λ. χ. τὸ τῶν πλείστων χωρικῶν, ἐνθα ἅπαντα τὰ μέλη, μικρὰ καὶ μεγάλα, συνεργάζονται ἀνιδιοτελῶς ὑπὲρ ὅλης τῆς οἰκογενείας, μόναι τοιαῦτα φύσεις δύναται νὰ ἀντιστῶσι νικηφόρος κατὰ τοῦ ὀλεθρίου ἰσχυροῦς ἀτομίζοντος νοῦ, ὅστις διήκει δι' ὄλου τοῦ σχολικοῦ βίου.

Ἡ σύγχρονος καθ' ὄλου καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐκπαίδευσις δὲν ἀναπτύσσει ἐπαρκῶς ἐκείνας τὰς ἰδιότητες, αἵτινες εἶναι τὸ κύριον στήριγμα πάσης κοινωνίας. Διὰ τοῦτο συντελεῖ αὕτη εἰς τὴν γένεσιν καὶ τὸν πολλαπλασιασμόν τῶν πολιτῶν ἐκείνων, οἵτινες διὰ παντὸς μέσου ἐπιδιώκουσι τὴν κατόρθωσιν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν σκοπῶν.

Καὶ πάντα μὲν ἄλλον λαὸν βλάπτει τοιαύτη ἐκπαίδευσις, πρὸ πάντων ὅμως ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἴσως περισσότερον ἄλλων λαῶν φύσει ἀτομίζομεν...

«Ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσις ἡμῶν μέλλῃ νὰ γεννᾷ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πολιτῶν τοιοῦτο φρόνημα πολιτικόν, πρέπει τὸ σχολεῖον ἐν γένει, ἀπὸ τοῦ νηπιαγωγείου μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ τόπου, ἔνθα ἀναπτύσσεται ἡ ἀτομικὴ φιλοδοξία, εἰς τόπον κοινωνικῆς ἀφοσιώσεως, ἀπὸ τόπου, ἔνθα μονομερῶς προάγεται θεωρητικῶς ἡ διάνοια, εἰς τόπον, ἔνθα ἀναπτύσσεται πρακτικῶς ὁ ἄνθρωπος ὡς ὄλον τι, ἀπὸ τόπου, ἔνθα ἐπιδιώκεται ἡ κηῖσις καταλλήλων γνώσεων εἰς τόπον τῆς ὀρθῆς αὐτῶν χρήσεως (Kerschensteiner). Αὕτη εἶναι ἡ θεμελιώδης, ἀναγκαῖα μεταρρυθμίσις τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ὁλόκληρος ἡ σχολικὴ ζωὴ πρέπει νὰ διαρρυθμισθῇ κατὰ τὸ ἀνωτέρω παρατεθὲν ἐκπαιδευτικὸν ἄξιωμα. Πῶς δὲ δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο, θέλωμεν διεξεῖσθαι ἐν τοῖς ἑξῆς, λαμβάνοντες ἐν ἕκαστον μέρος τῆς σχολικῆς ζωῆς κατ' ἴδιαν.

Ἐν πολλοῖς σχολείοις τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐν ἀνωτέροις τοῖς τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἀπὸ πολλοῦ εἰσηγμένος θεσμός τις καλούμενος *Ἀυτοδιοίκησις*. Ἡ τήρησις τῆς τάξεως καὶ τῆς καθαριότητος ἀνατίθεται εἰς τὸ σύνολον τῶν μαθητῶν, οἵτινες ὀργανοῦνται εἰς κοινότητα. Αὕτη συσκέπτεται περὶ τῶν ἀναγκαίων αὐτῇ νόμων, ἐκλέγει ἄρχοντας, εἰς οὓς ἀνατίθενται τὰ εἰρημμένα ἔργα καὶ ἡ δικαιοδοσία, χάριν τῆς ὁποίας ὅμως πολλάκις ἐκλέγονται ἰδιαιτέροι δικασταὶ κ. λ. π.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς αὐτοδιοικήσεως ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀλλαχοῦ, ἔνθα αὕτη εἰσήχθη βραδύτερον, κρίνονται εὐμενῶς. Παρατηρεῖται, ὅτι ἄτακτα παιδιά, ἀπ' ὅτου κατέλαβον ἀξίωμά τι, μεταβάλλονται εἰς τὸναντίον. Ἀκάθαρτοι μαθηταὶ γίνονται φανατικοὶ τῆς καθαριότητος θιασῶται. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον γεννᾶται παρὰ πᾶσι τὸ συναίσθημα τῆς ἀγαθῆς φήμης τῆς τάξεως, τὸ ὁποῖον εἶναι καλὸς ὁδηγὸς εἰς ἐπιτυχήν ἀσκήσιν περὶ τὸ ἐργάζεσθαι ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. Μαθηταὶ μὲ ἰσχυρὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα βοηθοῦσι συστηματικῶς τοὺς ἀδυνάτους, ἵνα μὴ ἡ κοινότης στερηθῇ μέλους τινὸς δι' ἐνδεχομένης ἀπογοίψεως...

Εἰς τὰς ἀπλὰς εἰλικρινεῖς ἐκθέσεις τοῦ ἀγγλόπαιδος καταφαίνεται ὁ κοινωνικὸς νοῦς, ὁ διήκων διὰ τοῦ σχολικοῦ βίου τῶν ἀνωτέρων ἐκείνων ἀγγλικῶν σχολείων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέρχονται οἱ ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς οἰκουμένης εὐλόγως θαυμαζόμενοι πνευματικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἡγῆται τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους, οἱ διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτῶν πρῶτοι παιδαγωγοῦντες τὸν λαὸν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἐσωτερικῇ πολιτικῇ οὐδέποτε τιθέμενοι συμφέρον τι οἰονδή-

ποτε, εἴτε ἀτομικόν, εἴτε κομματικόν ὑπεράνω τῶν θεμελιωδῶν πάσης κοινίας ἀρχῶν, τῶν ἰδεῶν δηλ. τῆς φι' αληθείας, τῆς δικαιοσύνης κ. λ. π., ἐν δὲ τῇ ἑξωτερικῇ πολιτικῇ πάσῃ δυνάμει ἐπιδιώκοντες τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος τῶν οὐχὶ ψευδόμενοι (πλὴν σπανιωτάτων ἐξαιρέσεων φεγομένων ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀγγλων), ὡς κακῶς ὑπὸ τινων νομίζεται, ἀλλὰ, ὅπου δεῖ, τηροῦντες θαιμαστὴν ἐπιφυλακτικότητα καὶ ἀναμένοντες ἐν καιρῷ νὰ ἐκδηλώσωσι τὰ γνώμας αὐτῶν...

Ἐὰν λοιπὸν θέλωμεν νὰ δημιουργήσωμεν νεολαίαν πεπροικισμένην μὲ ἰσχυρὰν καὶ κοινωνικὴν βούλησιν, μὲ δραστηριότητα καὶ ἰκανότητα εἰς τὸ αὐτονομεῖσθαι, μὲ ἀκατάβλητον τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ καθήκοντος, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν νέους δυναμένους μετὰ τὴν εἰλιχνῆ ἐκδήλωσιν τῆς ἰδίας ἐνατίας γνώμης καὶ τὴν σθεναρὰν αὐτῆς ἄμυναν, σεβομένην ἀπολύτως τὰς ἠθικὰς ἰδέας, νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὴν ἐναντίαν κοινὴν βούλησιν προθύμως καὶ εἰλικρινῶς, ἀνάγκη ἅπασα ἡ σχολικὴ ζωὴ, δηλαδὴ ἡ διδασκαλία, ἡ τήρησις τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς καθαριότητος, αἱ ἐφορταί, αἱ ἐκδρομαί, αἱ παιδιαί, νὰ ὀργανωθῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς γνησίαν συνεργαζομένην κοινότητα ἐνώσεως τῶν μαθητῶν. Τοιαύτη δὲ κοινότης ἀρύεται τὴν ζωὴν αὐτῆς ἐκ τῶν μετ' ἀλλήλων ἁρμονικῶς συνδεδεμένων δύο μεγάλων ἀρχῶν: ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς *διαφορήσεως*, («ἐν σῶμα καὶ ὅμως πολλὰ μέλη») καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς *ὀλοκληρώσεως* («πολλὰ μέλη καὶ ὅμως ἐν σῶμα»). Ἄμφοτέρας δὲ ταύτας εὐρίσκομεν ἐν τῇ προσηκούσῃ σχέσει συνημμένας ἐν τῷ ὑψίστῳ τῆς παιδαγωγικῆς ἀξιώματι, ἐν τῷ τῆς *γιννομένης προσωπικότητος*, ἧς ἡ ἔννοια εἶναι, ὅτι τις δι' ἀγόνων συνεχῶν κατορθώνει νὰ ἄγῃ εἰς ἁρμονίαν πρὸς ἄλληλα τὸ ἀτομικὸν αὐτοῦ ἐγὼ καὶ τὰς ὑψίστας ἠθικὰς ἀρχάς, τὰς παντὸς λόγου ἀξίας ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας, τὸν ἀπολύτως ἀξίον λόγον κοινωνικὸν βίον...

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Σημαντικόν.

Δεν θὰ εἴπωμέν τι ἀγνωστον χαρακτηρίζοντες τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ὡς ὀργανισμὸν στερεᾶς συνοχῆς, ὀφειλομένης εἰς τὴν διέπουσαν αὐτὸν σιδηρὰν πειθαρχίαν, ἀσκέτως πρὸς τὸ ἂν αὕτη, ὡς ἔχει καὶ ὡς ἀσκεῖται, εἶνε ἡ πρέπουσα κατὰ τὸ γνήσιον τῆς χριστιανικῆς θρησκείας πνεῦμα. Ἐνεκα τῆς τοιαύτης αὐτῆς ἀκριβῶς πειθαρχίας σπάνια εἶναι αἱ ὀμαδικαὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν κόλπων αὐτῆς ἀποπτώσεις. Ἄλλ'

ἔτι σπανιώτεροι τυγχάνουσι αἱ ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας μεταστάσεις εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐν Πολωνίᾳ, ἐνθα θολοὶ τὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῶν κατολίκων ἀλόγιστος φανατισμός, συμπεπλεγμένος πρὸς ἔθνικὰς καὶ πολιτικὰς ἀντιφάσεις. Καὶ σήμερον ἔτι ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κατολίκου ἡ ρωμαϊκὴ πίστις ταυτίζεται πρὸς τὴν πολωνικὴν ἐθνότητα, πᾶς δὲ ετεροδόξος πολωνὸς πολίτης κατ' ἀνάγκην ὑπὸ τῶν κατολίκων θεωρεῖται ὡς μὴ πολωνός, καὶ κατ' ἰκολουθίαν, μοσητὸς καὶ ἀπόβλητος τῆς κοινῆς πατρίδος. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας καὶ διὰ τούτους ἀκριβῶς τοὺς λόγους εἶνε εἰς ἄκρον σημαντικὸν τὸ ἀλλιχεῖον τοῦ παρόντος φύλλου ἀναγραφόμενον γεγονός τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν Πολωνίᾳ μονουχὶ ὀλοκλήρου τῆς Ἐθνικῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐκκλησία αὕτη εἶνε νεωτάτη: ἰδρῦθη μόλις πρὸ τριετίας ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν «κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων» τῶν βιομηχανικῶν κέντρων τῆς νοτιοδικτῆς Πολωνίας καὶ τῶν μικροκτηματιῶν χωρικῶν τῆς δυτικῆς Γαλικίας καὶ ἀποσχισθεῖσα ἀπὸ τῆς «δ. ἐθνοποιηθείσης» Ρώμης, τῆς ἀρνούμενης μὲν τὰ δίκαια καὶ τὰ ἔθνη τῶν ἐπὶ μέρους λαῶν, ἐπειδυούσης δ', ἐν ἀντιφάσει πρὸς ἑαυτήν, ὠριζόμενα αὐτῆς ὄργανα διὰ τῆς λευότης τῆς ἀπάτης, τῆς δολιότητος καὶ τῆς ἀνάνδρου ὑποκρισίας πρὸς ἑξαπάτητον τῶν ἀφελῶν καὶ ἀπλῶν. Εἶνε ἀνεκδιήγητα ὅσα τὸ μικρὸν τοῦτο ποίμνιον εἶχεν ὑποστῆ ἐκ μέρους τῶν κατολίκων καὶ τῆς ὑποστηριζούσης αὐτοὺς πολωνικῆς πολιτείας κατὰ τὴν διαρρέουσαν τριετίαν. Εὐτυχῶς εὑρον τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνοικτούς, καὶ ἠδυνήθησαν ἐπιστρέφοντες εἰς αὐτὴν νὰ εὕρωσι ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς των.

Ἡ παρασυναγωγή.

Ἐμερίσθη λοιπὸν καθ' ἑαυτῆς ἡ ἐν Κάρλοβιτς διαβόητος παρασυναγωγή τῶν ὑπὸ τὴν «προεδρείαν» τοῦ διασήμεου ὑβριστοῦ τῶν ὀρθοδόξων πατριαρχῶν μητροπολίτου Ἀντωνίου ὑπερορίων ρώσων ἱεραρχῶν. Εἶπον καὶ ἐλάλησαν καὶ ἀπεφάνθησαν ἐν συνεδρίῳ περὶ μὴ ἀναγνωρίσεως Ἐκκλησιῶν, ἤρισαν πρὸς ἀλλήλους περὶ δικαιοδοσιῶν καὶ κλιμάτων καὶ θρόνων, ἐμέρισαν καὶ ἐμοίρασαν φαντασθέντες ἑαυτοὺς τὸ ἀνώτατον τῆς οἰκουμεικῆς ὀρθοδοξίας κριτήριον, κορυφούμενον εἰς τὸ Κάρλοβιτς καὶ προσωποποιούμενον ἐν τῷ «προέδρῳ» Ἀντωνίῳ. Οἱ ὑπερναντίοι τοῦ μητροπολίτου Ἀντωνίου, πρὸ τῶν ὑπερφιάλων αὐτοῦ ἀξιώσεων εὐρεθέντες, ἐφθασαν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἐγκαλέσωσι τὴν αὐτοῦ σεβασμιότητα ἐπὶ αἰρέσει. Τὸ κρᾶγμα βεβαίως εἶνε ὑπερβολικόν, λίαν ὅμως χαρα-

κτηριστικὸν τῶν βυσοδομουμένων ἐν Κάρλοβιτς, ἔξ οὗ ἠβουλήθησαν νὰ ἐξαρτήσωσι τὴν ὀρθοδοξίαν εἰ ἐν αὐτῷ μετὰ τοσαύτης ἀνεκτικότητος ὑπὸ τῶν Σέρβων ξενιζόμενοι.

Καναὶ ἔξεις.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ταύτης ἀναρρήσεως τοῦ Παναγιωτάτου Μελετίου ἤρξατο συντόμως ἐργαζομένη πρὸς ἐπαναγωγὴν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἐν πᾶσι ταῖς ἐκφάνσεσι τοῦ βίου αὐτῆς. μεταξὺ δὲ ἄλλων ἐθέσπισεν ὅπως ἐφεξῆς ὁ ἱερός κλήρος ἀπαρεγκλίτως— πλὴν δεδικοιολογημένων ἐξαιρέσεων—τελῆ τὰ μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Χρίσματος καὶ τοῦ Γάμου ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς. Οὐδὲν ἐνλογώτερον τοῦ μέτρου τούτου, καθ' ὅτι εἶνε γνωστὸν ὅποιον περιβάλλον δημιουργεῖται καὶ πόσον λησμονεῖται ἡ ἱερότης τῶν σπουδαιοτάτων τούτων ἱερῶν τελετῶν, ὅταν αὐταὶ τελεσιουργῶνται ἐν αἰθούσαις κοσμικαῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ἔτι ταῖς οἰκίαις. Παράδοξος, ἐν τούτοις, μερὶς τοῦ ἐλληνικοῦ αἰγυπτιακοῦ τύπου, ἀπηχοῦσα πάντως τὰς διαθέσεις καὶ τὰ σχόλια κύκλων τινῶν κοσμικῶν, ἤρξατο ἐπικρίνουσα καὶ πικροχόλως σχολιάζουσα τὰ μέτρα ταῦτα τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας καὶ σεμνοπρεπείας, ἀλλὰ ἄλλοτε δῆθεν ἐπιχειρήματα ἀναπτύσσουσα, συχνότερον δ' ἐπαναλαμβάνουσα τὸ κακῶς δημιουργηθὲν πολυχρόνιον ἔθος τῆς χρησιμοποιήσεως κοσμικῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν οἰκιακῶν δωματίων διὰ τὴν τέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ μυστηρίων. Ἀλλὰ δεόν νὰ νοηθῆ, ὅτι οἱ πάντες πρέπει νὰ συμβάλλωμεν εἰς τὴν ἀποσκοράκιον τῶν κακῶν ἔξεων, τὰς ὁποίας ποικίλοι λόγοι, ἐν οἷς πρῆχει ἴσως ἡ ἀδιαφορία αὐτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν μεταβάλλον μονουχὶ εἰς δευτέραν φύσιν. Ἐν Ρωσίᾳ οὐδέποτε οὐδαμῶς τελοῦνται ἱεουργίαι, μάλιστα δὲ μυστηριακαί, ἔξω τοῦ ναοῦ, πλὴν τοῦ ἀγιασμοῦ πάντοτε ἀνεξαιρέτως τὰ μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Χρίσματος καὶ τοῦ Γάμου, μάλιστα δὲ τὸ τελευταῖον, τελοῦνται ἐν τοῖς ναοῖς.

Φανατισμός.

Ὡς ἀναγράφεται ἐν ἄλλῃ σελίδι τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου τῆς «Ἐκκλησίας», οἱ κατολι οἱ κύκλοι τῆς Πολωνίας τόσον ἐταράχθησαν ἐκ τῆς διαδοθείσης ὡς σκοπούμενης ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀποσπάσεως τοῦ τμήματος τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς προσαρτήσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὥστε νὰ διευχυρισθῶσι, ὅτι κατὰ τοῦ μέτρου τούτου διετέθησαν «οὐ μόνον οἱ

χριστιανοί, αλλά και οι ὀρθόδοξοι, καὶ αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι». Ἀνέκαθεν ἐγνωρίζομεν πόσον εἶνε ἐσπερημένοι τοῦ πνεύματος τῆς ἀνοχῆς οἱ κατόλικοι τῆς Πολωνίας, πλείστα δὲ πρόκεινται ἡμῖν τεκμήρια τοῦ ἀσβέστου αὐτῶν μίσους ἐναντίον τῶν ὀρθοδόξων Ὁμολογοῦμεν ὅμως, ὅτι δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ὁ τυφλὸς αὐτῶν θρησκευτικὸς φανατισμὸς θὰ ἐξικνεῖτο εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἀρνηθῶσι διαρρήδην καὶ κατὰ τὸν δημοσιώτερον τρόπον ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι εἶνε χριστιανοί. Ἐν τῇ συνειδήσει των, χριστιανοὶ εἶνε μόνοι αὐτοί. Οἱ ὀρθόδοξοι μόλις παραλληλίζονται ὑπ' αὐτῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους. Πάλιν καλά, ὅτι δὲν τίθενται ἐν ἴση μοίρᾳ πρὸς τοὺς μουσουλμάνους ἢ καὶ τοὺς εἰδωλολάτρᾳς αὐταῦς.

Τίς πταίει;

Τὰ ἐκ Μεξικικοῦ ἀγγελλλόμενα ἀλλεπάλληλα κατὰ τοῦ ἐκεῖ κατολικοῦ κλήρου μέτρα εἶνε ὁμολογουμένως σκληρότατα, ἐνῶ δὲ δὲν ἐπιδοκιμάζομεν αὐτά, δὲν δυνάμεθα, ἐξ ἄλλου, νὰ μὴ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ προκαλέσαντες αὐτὰ εἶνε αὐτοὶ οὗτοι οἱ κατόλικοι κληρικοὶ καὶ τὰ ἄρρενα ἢ θήλεα μέλη τῶν ἐν Μεξικῷ πολυαριθμῶν καὶ πολυωνύμων κατολικῶν ταγμάτων, θέτοντα ὑπὲρ τὰ συμφέροντα τῆς φιλοξενούσης αὐτοὺς χώρας τὰ τοῦ Βατικανοῦ. Διαρκῶς ἀναμιγνύομενοι εἰς τὰ πολιτικὰ τῆς χώρας πράγματα καὶ ραδιουργοῦντες προὔκαλεσαν τοιαύτας ἀντεκδικήσεις, ὥστε ἐκ τῆς ἀσθηρότητος αὐτῶν νὰ συμπεραυθῇ πόσον ἀπρεπῶς καὶ ἐκνόμως προσηρέχθη ἐν Μεξικῷ ὁ κατόλικος κλήρος. Ἐὰν δὲν παρεῖχε πρῶτος αὐτὸς τὰς ἀφορμὰς τῆς κατ' αὐτοῦ καταφορᾶς τῶν ἄλλως τε ἐχθρικῶς πρὸς τὴν θρησκείαν κατ' ὅλον διακειμένων μεξικανικῶν ἀρχῶν, αἱ ἐπικλήσεις καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ κατολικοῦ τύπου θὰ προὔκαλον ἀμέριστον τὴν συμπάθειαν τοῦ κόσμου.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Εὐαγγ. Κυριακῶν	Απόστ. Κυριακῶν	Ἑορτή	Ἦχοι
5	Κυρ. ΙΑ' Ματθ' αὐ	Κυριακή ΙΑ	ΙΑ'	6'
12	πρὸ τῆς Ὑψώσεως	Κυρ. ΚΒ' πρὸ τῆς Ὑψώσεως	Α"	Υ'
19	μετὰ τὴν Ὑψώσιν	ΚΑ' μετὰ τὴν Ὑψώσιν	Β'	Ϟ'
26	Τοῦ Εὐαγγ. λιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου Θεολόγου	Γ'	ΠΔ, α

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἁ. Ἱερὰ Σύνοδος διέκρινε τὰς ἐργασίας αὐτῆς μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, κατὰ τρόπον αὐτόχρημα ἐκβιαστικόν, ἤξου νὰ συνεδριάσῃ ἡ Σύνοδος πρὸς ἄμεσον λίαν προσωπικοῦ ζητήματος, ἦτοι τῆς ἐκλογῆς Ἐπισκόπου, ἡ Σύνοδος ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸ τὴν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ φ δημοσιευμένην ἔντονον διαμαρτυρίαν.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ θρησκευμάτων ἐν τῇ νέα Κυβερνήσει ὑπὸ τὸν κ. Γ. Κονδύλην, ἀνέλαβεν ὁ κ. Α. Παππᾶς.

— Τὴν προπαραελθούσαν Κυριακὴν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεσκέφθη τὴν Σαλαμίνα, λειτουργήσας καὶ διδάξας τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁπ. Ἀνδρέου, αὐθημερόν δὲ μετέβη εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Φανερωμένης, προστάς τῆς μεγάλης πανηγύρεως τῆς ἐπαύριον.

— Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὴν μὲν Κυριακὴν ἐπεσκέφθη τὸ χωρίον τῆς Ἐπαρχίας Μεγαρίδος Ἁσπρόπυργος, ἐπὶ δὲ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐξῆλθεν εἰς ἐπίσκεψιν ἐτέρων χωρίων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας σκοπῶν νὰ μεταβῇ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 13 Σεπτεμβρίου εἰς Κριεκούκιον.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐπανῆλθεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Ἀθηναγόρας ἐξ Ἑλισγκφορος τῆς Φιλανδίας, μετασχὼν τοῦ ἐκεῖ συνελθόντος παγκοσμίου Συνεδρίου τῆς ἐνώσεως τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων Φοιτητικῶν Ὄργανώσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀμερικῆς, ὅπου εἶχε μεταβῆ ὡς ἐμπρόσωπος τῆς «Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων» τῆς Θεσσαλονίκης πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἔργου τοῦ καλοῦ σωματείου. Ἡ Α. Π. προεδρεύσας συνεδρίας τῆς Χ.Α.Ν. ὡς ἐπίτιμος αὐτῆς πρόεδρος, ἀνεκοίνωσε τὰ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ταῦτες, ἐδέχθη δὲ τὰς ἐπὶ ταῖς ἐργεῖαις αὐτοῦ εὐχαριστίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

— Κατόπιν μακρῶν μελετῶν καὶ ὑπεβολῆς ἐκθέσεων, αἱ ὁποῖα ἀπεσιτάλησαν εἰς Κ)λιν σχετικῶς μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ θόλου τῆς Ἀγ. Σοφίας, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἀγκύρας ἡ ἐπισκευὴ αὐτοῦ, ψηφισθέντος καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου κονδυλίου. Τὰ τοιγμικὰ φύλλα γράφουν ὅτι δὲν πρέπει κανεὶς μὴ μουσουλμάνος ἐργάτης νὰ προσληθῇ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπισκευῆς. Ἡ «Ἐὺν Ζυὰτ» ἀναγράφει: «Τὰ πρῶτα

δια τῶν ἐλεεινῶν αὐτῶν στοιχείων ὡς μὴ βρωμίζουν τοὺς ἱεροὺς αὐτοὺς χώρους, τοὺς ὁποίους οἱ ἅγιοι τῶν τοῦ ἐσχάτου, ἐγκαλείψαντες τὴν δῆθεν ἀληθινὴν πίστιν τῶν καὶ ἐγκολπωθέντες τὴν ἰδικὴν μὲν πραγματικῶς ἀληθινὴν καὶ μεγάλην πίστιν».

—Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἀφῆρσαν ἀπὸ τὸν καθηρημένον Εὐθὺμ δύο οἰκίας, τὰς ὁποίας εἶχον παραχωρήσει εἰς αὐτὸν ὡς ἀμοιβὴν τῶν προδοσιῶν του. Ἄμφότεραι ἀνήκον εἰς φυγάδας Ἑλλήνας καὶ κείνται εἰς ἑνὰ τὰ καλλίτερα καὶ τὰ μᾶλλον πολυσύχναστα κέντρα τοῦ Πέραν. Ὁ Εὐθὺμ προέβη εἰς διαμαρτυρίαν, διατεινόμενος ὅτι τὰ κτίσματα αὐτὰ τῷ ἐδόθησαν ἀντὶ ἐκείνων, τὰ ὁποία τάχα ἀφῆκεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἀφοῦ μάλιστα καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου διατείνεται ὅτι ἔχει ἐξαιρεθῆ τῆς ἀνταλλαγῆς αὐτὸς καὶ ὄμιλος 45 συγγενῶν του.

—Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται καὶ πάλιν μὲ τὰ ἑλληνικὰ ἐνταῦθα σχολεῖα. Μᾶς πληροφοροῦν δηλαδὴ ὅτι εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Παιδείας ἤρχισαν αἱ ἐξετάσεις τῶν διευθυντῶν τῶν μὴ μουσουλμανικῶν σχολῶν. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ παρελθόντος σχολικοῦ ἔτους εἶχον προσέλθει μόνον 30 διευθυνταί, οἱ ἄλλοι ἐζήτησαν νὰ ἐξετασθῶν ἐφέτος. Ἦδη ἔχουν ἐγγραφῆ ὑπὲρ τοὺς ἑκατόν. Αἱ ἐξετάσεις θὰ διαρκέσουν ἕως τὸν Σεπτέμβριον, ὅσοι δὲ ἀποτύχουν καὶ θὰ ἀποτύχουν οἱ πλείστοι ἢ δὲν θὰ προσέλθουν εἰς τὰς ἐξετάσεις θὰ ἀντικατασταθοῦν ἀπὸ γνωστοὺς τουρκομαθεῖς. Τὴν φορὰν αὐτὴν δι' ἐγγράφου τῆς ἢ διεύθυνσις τῆς Παιδείας διατάσσει ὅλας τὰς διευθύνσεις τῶν σχολείων μὲς ὅπως εἰς τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς τὰ προστάγματα δίδονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν. Ἡ «Μιλιγιέτ» γράφει ὅτι τὸ κτίριον τῆς Θεολογ. Σχολῆς καὶ τὸ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς εἰς τὴν Χάλκην θὰ κατασχεθοῦν ἀφοῦ ἡ ἀνωτέρα παιδείσις θὰ δίδεται μόνον εἰς τὰ τουρκικὰ σχολεῖα.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων)πόλεως μετέβησαν ἐκεῖσε ἐπ' ἐσχάτων οἱ Μητροπολίται τῶν Δωδεκανησιακῶν ἐπαρχιῶν Ρόδου, Λέρου, Καλύμνου καὶ Καυπάθου ὅπως συνεννοηθῶσι μετὰ τοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν μελετωμένην χειραφέτησιν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Δωδεκανήσων. Οἱ Συνοδικοὶ σεβ. Χαλκηδόνος, Σάρδεων καὶ Ἡλιουπόλεως θὰ ἀποτελέσουν τὴν Ἐπιτροπὴν ἣτις θὰ μελετήσῃ τὸ ὅλον ζήτημα καὶ θὰ ὑποβάλλῃ εισηγητικὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν τριῶν Συνοδικῶν ἀντήλλαξεν ἤδη σχετικὰς σκέψεις μετὰ τοῦ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας. Οἱ δωδεκανήσιοι μητροπολίται ἀφίκοντο φέροντες ἰταλικὰ διαβατήρια, αἱ τουρκικαὶ ὅμως ἀρχαὶ

δὲν τοῖς ἐπέτρεψαν νὰ ἀποβιβασθῶσι, διότι ἐθεώρησαν αὐτοὺς ἀνταλλαξιμῶς. Ἄλλ' ἀπεσταλμένος τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας ἀνελθὼν ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου παρέλαβε τοὺς Μητροπολίτας καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι πᾶσαν τουρκικὴν ἀντίρρησην θὰ θεωρήσῃ ὡς προσβολὴν κατὰ τοῦ κύρους τῶν Ἰταλικῶν διαβατηρίων καὶ διὰ τοῦτο ἀπεκδέχεται πάσης εὐθύνης διὰ τὰς συνεπείας. Οἱ τοῦρκοι ὑπεχώρησαν ἀμέσως καὶ τοιουτοτρόπως οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς διηυδύνθησαν εἰς τὸ Φανάριον, παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχῷ, ὅπου καὶ ἐφιλοξενήθησαν. Ἡ ἰταλικὴ πρεσβεία ἀμέσως δι' ἀπεσταλμένου τῆς εἰς τὸ Φανάριον διηρώτησε τὰ κατ' αὐτούς. Κατὰ τῆς ιδέας τῆς αὐτοκεφαλοποιήσεως ἐξηγέρθη ὀλόκληρος ὁ δωδεκανησιακὸς κόσμος, ὅστις πανταχόθεν κατέκλυσε τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον διὰ τηλεγραφημάτων διαμαρτυρίας, παρακαλῶν ὅπως ἀποριφθῆ πᾶσα τοιαύτη πρότασις καὶ διακρατηθῆ ἡ Δωδεκάνησος ἐκκλησιαστικῶς ὑπὸ τὴν μητρικὴν αἰγίδα τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας.

—Ἡ «Ὁρθοδοξία» Κ]ως γράφει: Ἐγράφη ὅτι Πατριαρχικῆ καὶ Συνοδικῆ ἀποφάσει ὠρίσθη ὅπως τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου προηγηθῆ Προκαταρκτικὸν Συνέδριον ἐξ ἀντιπροσώπων πασῶν τῶν Ὁρθ. Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς ἃς καὶ ἀπελύθη σχετικὸν πατριαρχικὸν γράμμα. Διὰ νεωτέρας συνοδικῆς ἀποφάσεως ὠρίσθη, ὅπως τὸ Προκαταρκτικὸν τοῦτο Συνέδριον, λάβῃ τὸν τίτλον καὶ τὴν ιδιότητα «Προσυνόδου». Ὑπὸ μελέτην εὕρισκεται ὁ καθορισμὸς: τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς συγκλήσεως αὐτῆς, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελλόντων ἵνα παραστῶσιν ἐν αὐτῇ ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ἐν γένει δικαιοδοσίας αὐτῆς. Ἀπῆντησαν εἰς τὸ ὡς ἄνω πατριαρχ. γράμμα: ὁ Μακαρ. Ἀρχ]πος Κύπρου ἀπὸ 18 Μαΐου ἐ. ἔ., ἐκφράζων θερμὰς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ πρόφρονι ἀκροάσει γνώμης περὶ συγκλήσεως τοιούτου Συνεδρίου, γνώμης προταθείσης ἀπὸ μέρους καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.—ὁ Μακαρ. Π]χης Ρουμανίας κ. Μύρων ἀπὸ 8 Ἰουλίου ἐ. ἔ., πληροφορῶν ὅτι ὠρίσθη συνοδικῶς ὅπως τοῦ Συνεδρίου (τῆς Προσυνόδου) μετὰσχῃ ἀντιπροσωπεῖα ἐκ δέκα τοῦλάχιστον προσώπων—Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων, ἱερέων—ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσα τὴν Α. Μακαριότητα καὶ πραικαλῶν, ὅπως ἐγκαίρως ἀνακοινωθῆ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου,—καὶ ὁ ἐν Μόσχῃ Πατριαρχ. ἀντιπρόσωπος ἀρχ. Βασ. Δημόπουλος ἀπὸ 30 Μαΐου ἐ. ἔ., ὑποβάλλων ὅτι πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφορῶν Ἐκκ]κῶν μερίδων (Γυχωνικῆς, Ἱερᾶς Συνόδου, Οὐκραϊνικῆς Συνόδου καὶ Μπελο-Ρωσικῆς Συνόδου) μετὰ χαρᾶς ἐπληρο-

φορήθησαν τὴν σύγκλησιν Προσυνόδοι.

—Ἐπὶ σχετικῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐφορείας τῆς Θ. Σχολῆς Χάλκης ἐνεκρίθη ἡ διὰ τὸ ἐπιθὸν σχολικὸν ἔτος 1926—27 πρόσληψις δέκα κατ' ἀνώτατον ὄριον μαθητῶν, πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς α' τάξεως. Ἡ Σχολὴ ἐφέτος θὰ λειτουργήσῃ τετράτακτος.

—Ὁ σεβ. Μητροπ. Κρήτης κ. Τίτος ἀπαντητικῶς (5 Ἰουλ. ἐ. ἐ.), πληροφοροεῖ τῇ Ἐκκλησίᾳ περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ λειτουργούσης ἱερατικῆς σχολῆς. "Οὐ δηλ. αὕτη ἰδρυθεῖσα ἐν τῇ ἱ. μονῇ Ἁγίας Τριάδος, τῇ ἐπιλεγομένῃ «Τσαγγαρόλων» κατὰ τὸ ἔτος 1891 ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἱεροδιδασκαλεῖον Κρήτης» ἐλειτούργησε μέχρι τοῦ 1905, ὅποτε καὶ διελύθη. Ἀνασυσταθεῖσα τῷ 1924, τῇ μερίμνῃ τῆς ἱ. ἐπαρχιακῆς Συνόδου Κρήτης, διὰ ταῦ ἀπὸ 16 Ἰβρίου 1924 προεδρ. διατάγματος ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἱερατικὴ Σχολὴ Κρήτης», ἰσόβαθμος καὶ ὁμόβαθμος πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Ριζάρειον Ἐκκλησ. Σχολὴν λειτουργεῖ ἔκτοτε κανονικῶς. Τὸ διδάσκον προσωπικὸν περιλαμβάνει ὀκτώ καθηγητὰς (τρεῖς θεολόγους, δύο φιλολόγους, ἓνα φυσικομαθηματικόν, ἓνα τῆς Γαλλικῆς καὶ ἓνα τῆς Καλλιγραφίας καὶ Ἰχνογραφίας), μαθητὰς δὲ ἐν ὄλῳ 54. Κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος ἡ Σχολὴ θὰ λειτουργήσῃ τετράτακτος. Τοῦ διδακτικοῦ καὶ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς τοὺς μισθοὺς καταβάλλει ἡ Πολιτεία, τὴν δὲ δαπάνην τῆς συντηρήσεως, διατροφῆς κτλ. ἔχει ἀναλάβῃ ἡ Κρήτη συνεισφέρουσα περὶ τὰς 450 χιλ. δραχμὰς ἑτησίως.

—Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Βιστώνης κ. Ἰωακείμ ἀπέστειλε τῇ Ἐκκλησίᾳ μακρὸν ὑπόμνημα (ἀπὸ 15 Μαΐου ἐ. ἐ.), δι' οὗ περιγράφων τὴν ἀπὸ ἐτῶν μέχρι σήμερον ἐξελισσομένην κατάστασιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὀρθοδ. ἑλλην. Ἐκκλησίας ὑποβάλλει τὰς ἰδίας αὐτοῦ σκέψεις πρὸς εἰρήνευσιν καὶ συμφιλίωσιν τῶν ἐκεῖ δι' ὀσ. ἀμείνων μερίδων.—Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἤδη ἡ Ἐκκλησία Κων]πόλεως ὀφειλετικῶς μεριμνῶσα ἀνέθηκε τῷ πρὸ πολλοῦ μεταβάντι εἰς Ἀμερικὴν σεβ. Μ]τη Θεσσαλ]κῆς κ. Γενναδίῳ τὴν μελέτην τῶν ἀφορώντων τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς, ἐσχάτως δὲ καὶ ἐπίσημον ἐντολὴν ἔδωκε τῷ ἐπὶ ἀποστολῇ εἰς Ἀμερικὴν μέλλοντι ἵνα μεταβῇ σεβ. Μ]τη Καβάλλας καὶ Νέστου κ. Χρυσοστόμῳ, ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν συμφιλίωσιν τῶν διαφόρων ἐ. εἰ ἐκκλ]κῶν μερίδων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πάπας Ἀλεξανδρεία. ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ γνωρίσῃ τὴν δοῦσιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου κοινωφελῶν σωματείων εἰδοποιήσεν αὐτὰ ὅπως διαβιβάσωσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὰ κατασκευαστικὰ τῶν ἀντι-υπον τῆς τε

λευταίας λογοδοσίας τῶν, κατάλογον ὀνομάτων τῶν Συμβουλίων καὶ τῶν μελῶν τῶν καὶ ἱστορικὰς ἐν γένει περὶ αὐτῶν πληροφορίας.

—Ὁ Πατριάρχης συνέστησεν ἔκτακτον Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκ τεσσάρων ἐγκρίτων λαϊκῶν τῆς Ἀλεξανδρείας ὅπως βοηθήσῃ τὰ Πατριαρχεῖα εἰς ρυθμίσειν τῶν οἰκονομικῶν τῶν.

—Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. συνήλθεν ἡ ἱεραρχία τοῦ θρόνου εἰς ἔκτακτον σύνοδον, ἧς ἡ ἡμερησία διάταξις εἶχεν ὡδε: περὶ εὐταξίας τοῦ ἱεροῦ κλήρου, περὶ ἰδρύσεως Ἱεροδιδασκαλείου, περὶ ἀπαντήσεως εἰς τὴν πρόσκλησιν πρὸς μετοχὴν εἰς τὴν Οἰκον. Σύνοδον, περὶ τοῦ νόμου «Μέγκλις Χάσμπυ» περὶ τοῦ μετερορυθμισμένου ἡμερολογίου, περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ θεμελιώδους νόμου διοικήσεως τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου. Ὁ Πατριάρχης εἰσηγούμενος εἶπε σὺν ἄλλοις ὅτι «ἐπέστη ἡ ὥρα ὅπως ὁ συνοδικὸς θεσμὸς λειτουργήσῃ πλήρως, ἀλλὰ καὶ κανονικῶς, καὶ ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ θρόνῳ Ἀλεξανδρείας», ἐπεξήγησε δ' εὐθύς ἀμέσως ὅτι «κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ ἐννοοῦμεν ἐκείνην, ἧς ῥητῶς ἐν τοῖς ἱεροῖς κανόσιν ἀναγράφεται, ἧς κύριον γνώρισμα εἶνε νὰ συνέρχηται Σύνοδος δις τοῦ ἔτους, πρὸ τοῦ Πάσχα καὶ πρὸ τοῦ χειμῶνος». Διὰ τοῦτο καὶ ὠνόμασεν ἔκτακτον τὴν προκειμένην Σύνοδον. Τὴν Α. Θ. Π. ἀνεφώνησεν ἀπὸ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ πρῶτος τῇ τάξει σεβ. μητροπ. Τριπόλεως κ. Θεοφάνης.

—Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. συνελθούσα ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Πατριαρχείων ἀπεφάσισε τὴν ἐκδοσιν τοῦ λαχείου ὅπερ ἐπετροπή παρὰ τῆς Αἰγ. Κυβερνήσεως, ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Πατριαρχείου.

—Ἡ Α. Θ. Π. εἰσηγήθη εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον τὰ περὶ εὐταξίας τοῦ κλήρου καὶ περὶ Ἱεροδιδασκαλείου. Καὶ ὑπὸ μὲν τὴν πρώτην περιλαμβάνεται ἡ ἐγκαθίδρουσις θεσμοῦ ἐνιαίας ἐποπτείας τῆς ἐκτελέσεως τῆς θείας λατρείας ἢ καθιέρωσις «Ἱεροῦ Καταλόγου» τοῦ πατρ. θρόνου Ἀλεξανδρείας ὁ καθορισμὸς προσόντων τῶν μελλόντων κληρικῶν, τοῦ τρόπου τῆς δομιασίας καὶ τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὸν κλῆρον καὶ τῆς ἐν αὐτῷ προαγωγῆς, τοῦ τρόπου τῆς πειθαρχικῆς ἢ δικαστικῆς τιμωρίας τῶν πταιόντων κληρικῶν ἢ ἀπόλοις ἐγκυκλίου καλούσης τὸν κλῆρον εἰς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων του ὁ ὀρισμὸς περιόδου, καθ' ἣν νὰ συνέρχωνται οἱ κληρικοὶ πρὸς κοινὴν διάσκεψιν ἐπὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐφημεριακὴν διακονίαν καὶ ἀγαθοεργίαν ὁ καθορισμὸς τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς τελέσεως τῶν μυστηρίων ἢ ρυθμίσεως τῶν ἀπολαυῶν τοῦ κλήρου καὶ

ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐκκλησ. καθήκοντος ἐν ταῖς τελεταῖς πολιτικοεθνικοῦ χαρακτήρος πρὸς ἀποφυγὴν ἀναμίξεως τοῦ κλήρου εἰς τὴν πολιτικὴν.

Ἐν τῇ περὶ τοῦ Ἱεροδικασκαλείου εἰσηγήσει ἀνεπτύχθησαν οἱ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν ἴδρυσιν αὐτοῦ, ἰδιαιτέρως τονισθεισῶν τῶν ἐσωτερικῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, δεομένης κληρικῶν καὶ γλωσσικῶς κατηρητισμένων ἐν τῷ διεθνεί περιβάλλοντι καὶ ἀπὸ ἐπόψεως τῶν αἰτημάτων τῶν Σύρων. Ἡ Α. Θ. Π. κατέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου εὐθὺς ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρχομένου ἔτους.

— Διωρίσθη προϋστάμενος τοῦ ἀγ. Σάββα ὁ ἀρχιμ. Καλλιόπιος.

— Ως πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ μετερρυθμισμένου ἡμερολογίου ἐλήφθη ὑπὸ τῆς Ι. Συνόδου ἀπόφασις, κατὰ τὸν «Πάνταινον», ὅπως παραπεμφθῆ τὸ ζήτημα εἰς τακτικὴν σύνοδον τοῦ φθινοπώρου. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ νὰ παρακληθῶσιν οἱ πατριάρχαι Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων διὰ γραμμάτων καὶ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου, ὅπως ἀποδεχθῶσιν τὴν σύγκλησιν τοπικῆς Συνόδου πρὸς λήψιν ἀποφάσεως κοινῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἡμερολογίου.

— Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Μέγκλις Χάσμπυ ἀπεφασίσθη νὰ μὴ ἀποκρουσθῆ κατ' ἀρχὴν ἢ τροποποιήσις τοῦ δικαστικοῦ θεσμοῦ, ἣν προτίθεται ἡ αἰγυπτ. Κυβέρνησις εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸν νόμον τοῦτον, ἥς σκοπὸς εἶνε ἡ διοργανώσις τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δικαιοσύνης συνφθὰ πρὸς τὰ κρατοῦντα εἰς τὰ πεπολιτισμένα κράτη, ἀνεξαρτήτως θρησκευάματος, ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς πάντας τοὺς ὑπηκόους.

— Ἡ Α.Θ.Π. ἐπὶ συνεδρίας εἰσηγήθη τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως Ἐκκλησ. Ὁρφανοτροφείων, ἀπεφασίσθη δ' ὅπως συσταθῆ Ἐκκλησ. Ὁρφανοτροφεῖον πρὸς τὸ παρὸν ἐν Ἡλιουπόλει παρὰ τὸ μητροπολιτικὸν μέγαρον.

— Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἐφεξῆς τὰ μυστήρια Βαπτίσματος, Χρίσματος καὶ Γάμου τελεῶνται μόνον ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς, παρεκτὸς ἀσθενείας. Καὶ ἐπὶ μὲν Βαπτίσεως ἡ κρίσις διὰ τὸ ἐπεῖγον ἐπαφίεται τῷ ἐφημερίῳ· ἐπὶ Γάμου ὁμοῦ ἀπαιτεῖται εἰδικὴ γραπτὴ ἄδεια τοῦ πατριάρχου ἢ τοῦ μητροπολίτου, ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ μὲν γάμος ἔσται ἄκυρος, ὁ δὲ τελέσας λειτουργὸς ὑπόκειται εἰς ποινὴν καθαιρέσεως.

— Ἀφίκετο εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς χάριν λουτροθεραπείας ὁ σεβ. μητροπ. Λεοντοπόλεως κ. Χριστοφόρος.

— Ἐν τῷ τεύχει τοῦ «Πανταίνου» τῆς 31 Ἰουλίου δημοσιεύεται ὁ Κανονισμὸς τοῦ ἱδρυθησομένου Ἱε-

ροδιδασκαλείου «Ἅγιος Ἀθανάσιος», οὗτινος σκοπὸς ἔσται ὁ δι' ἐπαρκοῦς διδασκαλίας ἱερῶν, παιδαγωγικῶν, ἐγκυκλοπαιδικῶν, τεχνικῶν καὶ γλωσσικῶν μαθημάτων καταρτισμὸς τῶν εἰς αὐτὸ φοιτῶντων διὰ τὴν ἱερατικὴν, τὴν διδασκαλικὴν καὶ τὴν ἱεροψαλικὴν διακονίαν. Ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ θὰ εἶνε ἱερομένος θεολόγος, καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν δ' οἱ θεολόγοι θὰ εἶνε ἱερομένοι. Οἱ μαθητοὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου θὰ εἶνε ἐσωτερικοί, ἐξωτερικοὶ δὲ θὰ γείωνται δεκτοὶ μόνον ἱερομένοι. Εἰς τὴν α' τάξιν γίνονται δεκτοὶ ἀπόφοιτοι ἐπιταξίου ἀστικῆς σχολῆς. Οἱ οἰκότροφοι θὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως λίρας αἰγ. 15, θὰ φέρωσι δὲ ἐπίσημον παραστάσεως καὶ προσευχῆς ἔνδυμα ῥάσον μετὰ μέλανος καλύμματος, ἐνῶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας θὰ φέρωσιν ὁμοιόμορφον πολιτικὴν ἔνδυμασίαν. Αἱ τάξεις θὰ εἶνε πέντε. Θὰ ὑπάρχη καὶ παρασκευαστικὴ τάξις εἰς δύο τμήματα. Ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ θὰ διδάσκωνται : Ἱ. Ἱστορία, Εἰσαγ. εἰς τὰς Ἀγ. Γραφάς, Ἑρμηνεία τῶν Ἀγ. Γραφῶν, Ἑρμ. τῶν ποιμ. ἐπιστολῶν, Ἀπολογητικὴ, Χρ. Ἡθική, Δογματικὴ, Πατρολογία, Ἐκκλ. Δίκαιον, Λειτουργικὴ, Συμβολικὴ, Ὁμιλητικὴ, Ἐκκλησ. Ἱστορία, Φιλοσοφικά, Παιδαγωγικά, Ἑλληνικά, Διδακτικὴ, Πολιτικὴ Ἱστορία, Γεωγραφία, Μαθηματικά, Φυσικά, Ἀγγλικά, Γαλλικά, Ἀραβικά, Μουσικὴ, Γυμναστικὴ καὶ Ὁργανικὴ Χημεία — Οἱ τελειόφοιτοι ἀναγοθεύονται Ἱεροδιδάσκαλοι πρωτοβάθμιοι (ἄριστα), δευτεροβάθμιοι (λίαν καλῶς), καὶ τριτοβάθμιοι (καλῶς). Ὁ μὴ ἱεροθεὶς ἐξ ὑπαιτιότητός του ἱεροδιδάσκαλος μετὰ 15 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποφοιτήσεώς του δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχη θέσιν περαιτέρω ὑπὸ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου μισθοδοτουμένην. Εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνεγράφησαν : Τὸ Πατριαρχεῖον διὰ λίρας αἰγ. 300, ὁ Πατριάρχης ἀτομικῶς διὰ λίρας αἰγ. 200, ὁ ἅγιος Τριπόλεως διὰ λίρας αἰγ. 100, καὶ ἕκαστος τῶν ἄλλων ἀρχιερέων διὰ λίρας αἰγ. 50, ἥτοι τὸ ὅλον λίρ. αἰγ. 800, ὠρίσθη δὲ ὅπως προσκληθῆ καὶ ὁ λοιπὸς κλήρος νὰ συμμετάσχη ἐκλέγων ἕκαστος μίαν ἐκ τῶν τριῶν τάξεων εἰς ἣν θέλει μόνος του νὰ καταγραφῆ ἢ πρώτη τάξις διὰ λίρας αἰγ. 18, ἢ δευτέρα διὰ λ. αἰγ. 6 καὶ ἢ τρίτη διὰ λ. αἰγ. 3. Ὑπολογίζεται τὸ ἐκ τοῦ κλήρου κονδύλιον εἰς λ. αἰγ. 400 καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀδειῶν γάμου καὶ διαζυγίων συνολικῶς ἐκ λ. αἰγ. 350 καὶ τὸ ἐξ ἄλλων βεβαίων πόρων εἰς λ. αἰγ. 200. Τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ πρώτου ἔτους εἶνε ἀσφαλές. Ἀπεφασίσθη τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος νὰ λειτουργήσῃ ἐν τῷ Μεγάλῳ τῆς Μητροπόλεως Μέμφιδος ἐν Ἡλιουπόλει παρὰ τὸ

Ἵρφανοτροφεῖον ὅπως κερδηθῆ ἔνοικιον 300 λιρῶν Αἰγύπτου καὶ ἄλλα ποσὰ ἐκ τῆς κοινῆς τροφοδοσίας τῶν δύο ἱδρυμάτων.

— Ὁ ἐψηφισμένος Σιναίου σεβ. Πορφύριος σκοπῶν νὰ μεταβῆ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐξητήσατο τὴν κανονικὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας πρὸς μικρὰν διατριβὴν ἐν Καίρῳ. Τὸ διάβημα τοῦτο, ἀποκαθιστὰν καὶ τυπικῶς τὰς κανονικὰς μεταξὺ Σινᾶ καὶ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας σχέσεις, προὐκάλεσε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν τοῦ Πατριάρχου: «Χαίρομεν βλέποντές σε καταρχόμενον τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς διακονίας ἀπὸ ἐκδηλώσεως σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἱερούς κανόνας. Ἐλθέ, ἀδελφὲ ἀγαπητέ, εἰς Καίρον καὶ μετάβηθι ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν ἐπὶ λήψει τῆς ἀρχιερατικῆς χάριτος».

— Ἡ Α. Θ. Π. ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων ἐγκύκλιον ἐπικαλουμένη τὴν συνεργασίαν αὐτῶν πρὸς διάδοσιν τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἵρφανοτροφείου Ἡλιουπόλεως.

— Ἡ Α. Θ. Π. διεβίβασε μετ' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν κ. Σπ. Ματσούκαν 8,000 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ».

— Πρὸς Καίρινην ἐφημερίδα ὁ Πατριάρχης ἐδήλωσεν ἐν συνεντεύξει σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ἀκόλουθα περὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὀρθοδόξων Σύρων:

«Ἐκτὸς ἐλαχίστων ἀδιαλλάκτων ἐν Καίρῳ Σύρων, πάντες οἱ λοιποὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἀλλαχοῦ Σύροι εἶνε λογικοί. Ἄλλως τε τὰ δημοσιεύμενα ἐν τῷ ἀραβικῷ τύπῳ προέρχονται ἀπὸ τὰς πηγὰς ἐκείνας, τὰς ὁποίας γνωρίζετε, αἵτινες κατεπολέμησαν τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Νὰ γνωρίζετε ὅτι πᾶσα δικαία ἀξίωσις τῶν Σύρων θὰ ἱκανοποιηθῆ. Καὶ τοῦτο εἶνε δίκαιον καὶ λογικόν. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ εἶνε δυνατόν νὰ γίνουν ὑπερφίαλοι ἀξιώσεις δεκταί. Εἶνε εὐχάριστον, ὡς σὰς προεῖπον, ὅτι ἐκτὸς ἐλαχίστων, πολὺ ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ἰδίᾳ ἐν Καίρῳ, τοὺς Σύρους διακρίνει ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἀγάπη».

— Ὁ βουλευτὴς Καίρου Ἀχμετ βέης Χάφες Ἰουατ, ἰδιοκτῆτης τῆς ἐφημερίδος «Κάουκαμπ Ἐλ Σάρκ», ὑπέβαλεν ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ Βουλῇ τὴν ἐξῆς ἐπερώτησιν: «Εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς ὀρθοδόξου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας; Τί ἀπέγιναν αἱ πολυάριθμοι αἰτήσεις, αἱ ὑποβληθεῖσαι παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὀρθοδόξων ἰθαγενῶν κοινοτήτων πρὸς τὸ προκάτοχον ὑπουργεῖον; Ποῖαι ἐνέργειαι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς διαμαρτυρίας τῶν κοινοτήτων τούτων κατὰ τοῦ ἐκλογικοῦ

συστήματος, τοῦ παραβιάζοντος τὰ δίκαια τῶν ἰθαγενῶν; Ἐζητήθη παρὰ τῆς προφῆν Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ ἐπίσημος γνώμη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ποῖα ἀπάντησις ἐδόθη; Ἡ παρούσα κυβέρνησις σκέπτεται νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς νομιμότητος ἢ μὴ τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς; Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐνηργήθη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 153 τοῦ Συντάγματος καὶ πρὸς τὰ ὀθωμανικὰ φερμάνια, τὰ ὁποῖα δρῶντες ὅτι οἱ ἰθαγενεῖς ὑπήκοοι ἔχουν τὸ δικαίωμα ψήφου εἰς τὰς Πατριαρχικὰς ἐκλογάς; Ἐν πάσῃ περιπτώσει ποῖα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς Αἰγυπτιακῆς κυριαρχίας καὶ πρὸς προστασίαν τῶν πολυπληθῶν Αἰγυπτιακῶν κοινοτήτων;»

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐκ Μόσχας ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν, ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν λεγομένην «Συνοδικὴν» ἢ «Ἀνακαινιστικὴν» Ἐκκλησίαν, λαβόντες ἀπάντησιν τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ εἰς γράμμα τῆς Συνόδου πρὸς τὴν Α. Θ. Μ., ἐνεπλήσθησαν ἀγαλλιᾶσεως ἀφ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πατριαρχικῇ ταύτῃ ἐπιστολῇ, ἣν ἐπισείουσιν ἐν θριάμβῳ ὡς ἐπιχείρημα ὑπὲρ αὐτῶν τὸ μὲν κατὰ τῶν ἐμμέσως οὕτω ἀποδοκιμαζομένων «τυχονικῶν», ἥτοι τῶν ἀποτελούντων τὴν «πατριαρχικὴν» Ἐκκλησίαν, τὸ δὲ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὁπαδῶν τῆς «Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ μερὶς αὐτῶν εἶνε ἡ τέμνουσα τὴν εὐθείαν ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ τῆς Ρωσίας. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ, ἣς διεβιβάσθη ἡμῖν μετάφρασις εἰς τὸ ρωσσικὸν ἐκ τῶν ἀντύπων τῶν κατὰ χιλιάδας διανεμηθέντων ὑπὸ τῆς «Ἱερᾶς Συνόδου» λέγεται, σὺν ἄλλοις, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τῆς Συνόδου, ἣ πρὸς τὴν Α. Θ. Μ. ἀπεστειλεῖσα ὅπως πληροφορήσῃ αὐτὴν περὶ τῆς ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἀνανεώσῃ τὸν ἀδελφικὸν δεσμόν πρὸς τὴν ἀρχαιοτάτην Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων, διέθεσε τὰ μάλιστα εὐαρέστως τὴν Α. Θ. Μ. καὶ τὴν περὶ αὐτὴν Ἱ. Σύνοδον. Ὅτι «ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἡμῶν ἀναπτύσσει ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος (δηλ. τῆς Ρωσ. Ἐκκλησίας), ἰσταμένη καθ' ὀλοκληρίαν ἐπὶ τῶν ἀκλονήτων βάσεων τῆς Οἰκουμενικῆς Ὀρθοδοξίας ἐμφανίζεται ὡς φρουρὸς καὶ φύλαξ τῆς ὀρθοξίας, ἕνα τῶν σκοπῶν τῆς θεωροῦσα, κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν, νὰ προφυλάξῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς ἀναμίξεως εἰς τὴν πολιτικὴν». Ὅτι «τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος οἰκοδομεῖ ἐπὶ τοῦ ἀρραγοῦς ἐδάφους τῆς Ἁγ. Γραφῆς, τῆς ἀπο-

στολικῆς παραδόσεως καὶ τῶν διατάξεων τῶν Οἰκουμ. καὶ Τοπικῶν Συνόδων». «Ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος, τηροῦσα τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ ἐμφανιζομένη ὡς ἡ μόνη νόμιμος φορεὺς τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας ἐν τῷ Κράτει τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, ἰδιαζόντως εἶχετο καὶ ἔχεται τῆς ἐνισχύσεως τοῦ στενοῦ ἀδελφικοῦ συνδέσμου μετὰ τῶν Αἰτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν». «Ὅτι «ταῦτα πάντα σαφῶς καταδεικνύουσιν ἡμῖν, ὅτι ἡ θεία χάρις ἐν τῷ πληρώματι αὐτῆς τηρεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ Ρωσίᾳ ἐν τῇ ἀγία καὶ καθαρᾷ ὀρθοδόξῳ ἡμῶν πίστει παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ χώρα αὕτη ἐδοκιμάσθη ὑπὸ δεινῆς καταγίδος, ἐμφυλίου σπαραγμοῦ καὶ ἀνατροπῆς...» Περαιτέρω ἐν τῇ πατριαρχικῇ ἐπιστολῇ δηλοῦται, ὅτι «πρὸς τούτοις καὶ τὴν θέσιν τῆς ὀρθοδόξου ρωσικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὴν τόσῳ ἀπροσδοκῆτως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι σοβηθεῖσαν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν λογιζόμεθα ἀγαθὴν καὶ ὀρθὴν καὶ *ἀναγνωρίζομεν ὡς ὀρθοτάτην τὴν ὁδόν*, ἣν ἐξέλεξεν ἡ Ἱ. Σύνοδος πρὸς ἐξασφάλισιν εἰρηνικῆς ζωῆς διὰ τὴν ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν». Τελευτῶσα δὲ ἡ πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ βεβαιεῖ περὶ τῶν ἀρίστων πρὸς τὴν Ρωσικὴν Ἱ. Σύνοδον διαθέσεων τῆς Μητροῦ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ δηλοῖ ὅτι «ἐπιθυμεῖ ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία νὰ διατελῇ ἐν κοινωνίᾳ μετ' αὐτῆς, τὴν ὁποίαν θὰ καταστήσῃ ἐγγυτέρα διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰδικοῦ ἀντιπροσώπου εἰς Μόσχαν».

Εἶνε εὐνόητος ἡ χαρὰ τῆς μερίδος ταύτης τῆς διχονοουσίας ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας, διότι διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐξασφαλίζει κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῆς ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων πρὶν ἢ διασαφηθῇ ὑπὸ τῆς καθ' ὅλου Ἐκκλησίας ποτέρα τῶν μερίδων ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ ὀρθόδοξον δίκαιον.

— Ἐτελεύτησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ὁ ἐπὶ μακρὸν διακονήσας τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα ἀριστος κληρικὸς Ἀρχιμ. Διομήδης, ἐπὶ δωδεκαετίαν ὄλην ἐπ' ἐσχάτων ἀντιπροσωπεύσας τὴν μετάνοιάν του ἐν Ταϊγανίῳ τῆς Ρωσίας ὡς ἡγούμενος τοῦ αὐτόθι Ἀγιοταφικοῦ Μετοχίου. Δυστυχῶς πολλὰς δοκιμασίας ὑποστάς ἐν δειναῖς περιπετείαις μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων κατάληψιν τοῦ Ταϊγανίου καὶ τὰ πάντα ἀπώλεσας, ἐν οἷς καὶ τὸ πολυτιμότερον, τὴν ὑγίαν, ἐσώθη δραπετεύσας ἐκ Ρωσίας καὶ ἐπανελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνθα ἀπὸ τοῦ 1923 διετέλεσε μέλος τῆς Ἱ. Συνόδου.

— Ἀπὸ τινος παρεπιδημεῖ ἐν Κύπρῳ ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Τιμόθεος.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΣΙΝΑ

Κατὰ τὰς ἀπὸ Σινᾶ πληροφορίας, πρὸ τῆς ἐναγχοῦς ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ εἶχον συνταχθῆ πρώτην ταύτην φορὰν Κανονισμοὶ προνοοῦντες περὶ τῆς διοικήσεως τῆς ἱερᾶς τοῦ Σινᾶ μονῆς καὶ περὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς, ἅτινα ἐφεξῆς θὰ διαχειρίζεται ὑπευθύνως τοιμελὴς ἐπιτροπὴ. Ὁ συνιποψήφιος Ἀρχιμ. Ἀνθιμος προσυνηνοθηεῖς μετὰ τοῦ ἐτέρου ὑποψηφίου Ἀρχιμ. Πορφυρίου ὅπως οὗτος ὡς ἐψηφισμένος ὑπογράψῃ καὶ ἐπικυρώσῃ τοὺς Κανονισμοὺς, ἀπέσυρεν ἀκολούθως τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ, οὕτω δ' ἐπατεύθη ἡ παμψηφεί ἐκλογὴ τοῦ Ἀρχιμ. Πορφυρίου, τοῦ ὄντως ἐπιφανεστέρου τῶν σιναϊτῶν πατέρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τῶν ὑπερορίων Ρώσων ἀρχιερέων τοῦ συγκροτηθέντος ἐν Κάρλοβιτς τῆς Σερβίας, ὡς καὶ ἐξ ἄλλων ἄλλοθεν περὶ αὐτῶν πληροφοριῶν μανθάνομεν, σὺν ἄλλοις, ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ γνωστοῦ μητροπ. Ἀντωνίου συναγωγὴ αὕτη ἐπέδειξε κατὰ τὰς συζητήσεις πνεῦμα οὐχὶ ἐκκλησιαστικόν, καθ' ὅσον καὶ εἰς ἐπικρίσεις Ἐκκλησιῶν προέβη καὶ εἰς ἀνεγκλήσεις ἐσωτερικὰς ἐξετρόπη, καὶ ἄλλα ἀνάφορμα εἰ ἀρχιερεῖς ἔπραξε. Μεταξὺ ἄλλων τὸ συνέδριον «ἀπεδοκίμασε» (!) τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς αὐτοκέφαλον καὶ διάταξε τὰς ἔξω τῆς Ρωσίας ὀρθοδόξους Ρωσικὰς κοινότητας νὰ μὴ μονεύσιν ἐφεξῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ μητροπολίτου Ἀντωνίου. Δύο τῶν σπουδαιοτέρων συμπαρέδρων 12 ἀρχιερέων, οἱ μητροπολίται Εὐλόγιος καὶ Πλάτων, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐνάρεξως τῶν συνεδριῶν ἠρηθήσαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τινὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου καὶ ἀπεχώρησαν τῶν συσκέψεων. Ἀμφότεροι δὲν ἀνεγνώρισαν τὴν «ἐξουσίαν» τῆς δῆθεν «Ἀρχιερατικῆς Συνόδου» καὶ τοῦ «Προέδρου» αὐτῆς μητροπολίτου Ἀντωνίου, ὁ δ' Εὐλόγιος ἀνιλέγων ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ρωσικῶν παροικιῶν ἀνετέθη αὐτῷ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πατριάρχου Γύχανος. Ἐπ' ἴσης ὁ μητροπ. Πλάτων ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ κατευθυνθῇ εἰς Κων)πολιν καὶ θὰ παρακαλέσῃ τοὺς πατριάρχας τῆς Ἀνατολῆς νὰ ἀνακηρύξωσι τὴν ἐν Ἀμερικῇ ὀρθόδοξον Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν αὐτοκέφαλον. Ἡ ἐκκλησία αὕτη, κατὰ τὸν Πλάτωνα, δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ μητροπ. Εὐλογίου, διότι τούτου τὰ δικαιώματα ἐπεκτείνονται μόνον ἐν τῇ Εὐρώπῃ, δὲν δύναται δὲ οὐδὲ εἰς τὸν μητροπολίτην Ἀντωνίον νὰ ὑποταχθῇ. Ἄλλ' ὁ μητροπ. Πλάτων ἐπιπροσθέτως δηλοῖ, ὅτι οὐδ' ἀναγνωρίζει κἄν

εἰς τὸ ἐν Κάρολβιτς συνέδριον τοῦτο τῶν Ρώσων ἀρχιερέων ιδιότητα καὶ δικαιώματα Συνόδου, ἀποκαλεῖ δὲ τὴν δῆθεν «Σύνοδον» ταύτην ἀπλοῦν «Συνέδριον» ἢ «Συνδιάσκεψιν» Ἐπισκόπων.

Παρά ταῦτα, τὸ ἐπισκοπικὸν τοῦτο συνέδριον ἔλαβεν ἀποφάσεις ἀντικρως ἐναντίας πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῶν δύο τούτων ἱεραρχῶν, εἰς τοὺς ὁποίους μάλιστα καὶ ὤρισε προθεσμίαν δηλώσεως ὑπακοῆς εἰς τὰς ἀποφάσεις του. Ἐκ τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ μητροπ. Βύλλογιου ὑπαγομένον ἐξηρέθησαν οἱ ρωσικαὶ ἐν Νοτίᾳ Ἀμερικῇ καὶ ἐν Γερμανίᾳ κοινότητες ἐκ τῶν δευτέρων τούτων ἀπετελέσθη ἰδίᾳ ἐπαρχία, εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς ὁποίας διορίσθη ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ὁ ἐν Βερολίνῳ σεβ. Τύχων ὑπὸ τὸν τίτλον «ὁ Βερολίνου καὶ Γερμανίας». Ἐξ ἄλλου τὸ συνέδριον ἠρνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ μητροπ. Βύλλογιου ἐν Παρισίοις ἰδρυθέν ὀρθόδοξον θεολογικὸν Ἰνστιτούτον, πρὸς σπουδὴν τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας ὑπὸ τῶν Ρώσων. Τὸ συνέδριον ἠρνήθη ἐπ' ἴσης νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ νέον καθεστὸς τῆς ἐν Φιλλανδία ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Πράγας σεβ. Σαββατίου.

— Ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὄργανῳ τῆς Συνοδικῆς ἐκκλησίας «Κήρυξ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας» ἀναγράφεται, ὅτι ὁ «τυχωνικός» ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Βιάτκις ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἀπηγόρευσε τὸ ἐν ταῖς ἱερουργίαις μνημόσυνον τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς ὡς «ἀποστατῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως», καὶ ὅτι οἱ εἰς τὴν «τυχωνικὴν» Ἐκκλησίαν ἀνήκοντες ἱερεῖς εὐρίσκονται πρὸ διλήμματος, διότι ἂν μὲν ὑπακούσωσιν εἰς τὸν ἐπίσκοπον φοβούνται τὸν λαὸν διὰ τὴν παράλειψιν τοῦ μνημοσύνου ἂν δὲ μὴ ὑπακούσωσι, κινδυνεύουσι νὰ τιμωρηθῶσι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἐπερατώθησαν ἐν Σόφια αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπ' ἐσχάτων συγκληθείσης Ἱ. Συνόδου, τὴν ὁποίαν ἐπησχόλησαν κυρίως τὰ τρέχοντα ἐσωτερικὰ ζητήματα.

— Ἐν Σόφια συνεκροτήθη πρὸ τινος συνέδριον τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ὀρθοδόξων σωματείων. Τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἐκήρυξεν ὁ σεβ. ἐπίσκοπος Μιχαήλ, διευθυντῆς τοῦ ἐν Σόφια ἐκκλησιαστικοῦ Σεμιναρίου. Τὸ συνέδριον ἐπησχολήθη εἰς διάφορα ὀργανωτικὰ ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν εἰδικὴν δρᾶσιν τῶν σωματείων ὡς καὶ γενικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτήρος, οἷον περὶ ἀντιδράσεως κατὰ τῆς προπαγάνδας τῶν ἑτεροδόξων, περὶ τοῦ προγράμματος τῶν δημοσίων σχολῶν, περὶ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, περὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ

τοῦ πολιτικοῦ γάμου, περὶ τοῦ β' γάμου τῶν ἐν χηρείᾳ κληρικῶν κλ. Ἡ συνέλευσις ἐνέκρινε σχέδιον ἰδρύσεως παρομοίων σωματείων ἐν ἐκάστη ὀρθοδόξῳ ἑνορίᾳ τῆς Βουλγαρίας, ὡς καὶ εἰδικῶν σωματείων ἀποτελουμένων ἀποκλειστικῶς ἐκ νέων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΟΣΛΑΒΑΚΙΑΣ

Δυσάρεστοι εἶνε αἱ εἰδήσεις περὶ τῆς θέσεως τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ὑποκαρπαθίῳ Ρωσίᾳ. Ἡ Τσεχικὴ Κυβέρνησις ἤρξατο αἰτίως ὑποστηρίζουσα τοὺς οὐνίτας, προβάλλει μάλιστα καὶ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὀρθοδόξων ναῶν ἐν οἷς χωροῖς ὀλόκληροι πληθυσμοὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ ὁμόφωνον ἐξεδήλωσαν πόθον περὶ ἀποδόσεως τοῦ οὐνιτικοῦ ναοῦ εἰς τὸν ὀρθόδοξον κληρον. Ἐνεκα τῶν γεγονότων τούτων ἐπῆλθον συγκρούσεις μεταξὺ τῶν κατοίκων καὶ τῆς ἀστυνομίας, ὧν ἡ ἔκβασις δυστυχῶς ὑπῆρξεν αἱματηρά. Εἰς τὴν Σερβίαν κατέφυγον ἱκανοὶ ὀρθόδοξοι ἱερεῖς, ἠναγκασμένοι νὰ ἐγκαταλίπωσι τὰς ἑνορίας των ἐν τῇ Ὑποκαρπαθίῳ Ρωσίᾳ ἔνεκα τῶν συμβάντων τούτων. Τὰ λυπηρὰ ταῦτα γεγονότα προκύπτουσιν ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ δύο παραλλήλων ὀρθοδόξων ἱεραρχῶν, ὧν ἡ μὲν ὑπὸ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Σαββάτιον θεωρεῖ ἑαυτὴν ὑπαγομένην εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Κων)πόλεως, ἡ δὲ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον Δοσίθεον εἰς τὸν Σέρβον Πατριαρχικὴν Δημήτριον. Ἡ τοιαύτη πραγμάτων κατάστασις εὐνόητον πόσον διευκολύνει τὸν πολέμιον τῇ ὀρθοδοξίᾳ ἔργον τῶν ἐχθρῶν τῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ὁ προκαθήμενος τῆς ἐν Ἐσθονίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας σεβ. μητροπολίτης Ἀλέξανδρος κληθεὶς μετέσχε τοῦ ἐν Γιοῦργεφ συγκληθέντος διεθνοῦς συνεδρίου κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐτέλεσεν ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει πανηγυρικὴν λειτουργίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἐκ τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἀφορῶσιν εἰς τὴν θέσιν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Πολωνίᾳ, σημειωτέον τὴν ἔκδοσιν νομοσχεδίου συνταχθέντος μὲν, ὡς λέγεται, ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀποχωρίζοντος δὲ τὸ τμήμα τῶν θρησκευμάτων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ προσαρτῶντος αὐτὸ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Καθ' ἃ ἀνεγράφη ἐν τῷ πολωνικῷ τύπῳ, ὁπαδὸς τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης εἶνε καὶ αὐτὸς ὁ διευθύνων τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν θρησκευμάτων καθηγητῆς Μικουλόβσκη-Πομόρσκη. Κατὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐν

ὄργῃ ἐξηγέρθη ὁ κατολικὸς ἐν Πολωνίᾳ κληρὸς, ὡς καὶ μερίδες τῆς δεξιᾶς καὶ ὁ φιλοκληρικὸς τύπος. Μία τῶν ἐφημερίδων τοῦ τύπου τούτου ἐδημοσίευσε μάλιστα δήλωσιν, ὅτι κατὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης «ἐκφράζον αἱ οὐ μόνον οἱ χριστιανοὶ ἀλλὰ καὶ οἱ ὀρθόδοξοι, καὶ αὐτοὶ δ'οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου», ἐνῶ οὐδεὶς μὲν ἐζήτησε τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος γνώμην τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, οὐδὲ δύναται νὰ ἔχη αὕτη οἰανδήποτε ἀντίρρησην ἐρωτωμένην.

— Ἀνακριβῶς ἀνεγρόφη ἐν τῷ τύπῳ τοῦ ἐξωτερικοῦ, παρ' οὗ παρέλαβον καὶ τὰ θρησκευτικὰ τῆς Πολωνίας φύλλα, τὴν εἶδησιν, ὅτι δῆθεν ἡ κυβέρνησις τοῦ Παγκάλου ἔκλεισε τὰς μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οὕτω δὲ 10.000 μοναχοὶ ἐξεδιώχθησαν ἐκ τῶν ἡσυχαστηρίων των. Πάντως ἡ εἶδησις αὕτη προῆλθεν ἐκ συγχύσεως πρὸς τὸ νομοθετικὸν διάταγμα περὶ συγχωνεύσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι μονῶν.

— Κατὰ νεωτέρας ἐκ Βαρσοβίας εἰδήσεις ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Πολωνικῆς Κυβερνήσεως διέψευσε πρὸς τοὺς βουλευτὰς τὴν φήμην περὶ μελλούσης τάχα ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως δι' ἀποσπάσεως ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Τμήματος τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς προσαρτήσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

— Ἐν τῇ ζῳῇ τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐσημειώθη ἐπ' ἐσχάτων σφόδρα εὐχάριστον γεγονός. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 1 παρελθόντος Ἰουλίου ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς ἐν Πολωνίᾳ Κατολικῆς Ἐθνικῆς Ἐκκλησίας παρακαλοῦσης νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην συνάδευε φύλλον, φέρον τὰς ἰδιοχείρους ὑπογραφὰς μιᾶς καὶ ἡμισείας χιλιάδος ἀτόμων, ἐκζητούντων τὴν μετὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐνωσιν [καὶ ἐκτιθεμένων τὰς βάσεις καὶ τὰς προϋποθέσεις τῆς ἐνώσεως αὐτῆς. Οἱ ὑπογεγραμμένοι δηλαδὴ δηλοῦσιν ὅτι δέχονται πάντα τὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὰς κανονικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτῆς βίου, ἐπιθυμοῦσιν ὅμως νὰ τηρήσωσι τὴν δυτικὴν λειτουργίαν ἐν πολωνικῇ γλώσσῃ μετὰ τῶν μεταβολῶν, ὅσας ἀπαιτοῦσι τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὴν δυτικὴν καθ' ὅλου λατρείαν καθ' ὅσα σημεῖα δὲν ἀντιβαίνει αὕτη πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. Ἡ σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ αἰτήματα ταῦτα, δὲν εὔρε κωλύματα πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς αἰτήσεως τῶν μελῶν τῆς Πολωνικῆς Ἐθνικῆς Ἐκκλησίας. Δαβοῦσα δηλαδὴ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Πολωνικὴ Ἐθνικὴ Ἐκκλησία

ἀπεχωρίσθη τῆς Ρώμης ἐκ λόγων ἔθνικοῦ χαρακτήρος, τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπιθυμούντων νὰ ἀκροῶνται τῆς λειτουργίας ἐν τῇ μητρικῇ αὐτῶν γλώσσῃ καὶ μὴ δεχομένων τὴν ὑπόταξιν τοῦ ἔθνικοῦ αὐτῶν βίου εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ρώμης, τὴν ἐπιστροφὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ταύτης εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκουμενικῆς ὀρθοδοξίας ἐθεώρησεν ὅτι δέον νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς πράξιν ἀποκαταστάσεως τῆς διασπασθείσης ἐνότητος τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἀγάπης ἀδελφικῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, τὸ γεγονός τοῦτο ἐνεῖχε μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὰ εὐεργετικὰ αὐτοῦ ἐπακολουθήματα. Τούτων πάντων ἕνεκα ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ πληρώσῃ τὸν πόθον τῶν αἰτούντων νὰ καὶ νὰ δεχθῇ οὕτω πάντας αὐτοὺς εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὀρθοδόξου ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας ὑπὸ τοὺς ἄνωθι ἐκτεθέντας ὅρους. Ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Διονύσιον ὅπως ὀρίσῃ τὸν χρόνον καὶ καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς προσδοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν μετὰ συνεννόησιν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον καὶ ἀνηγγέλθη τὸ εὐχάριστον γεγονός.

— Τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Πολωνίας στενοχωρεῖ ἀπὸ μακροῦ ἡ μήπω διακανονισθεῖσα σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν πολιτείαν, παρὰ τὰς ἀόκνους καὶ ἐνδελεχεῖς τοῦ προΐσταμένου αὐτῆς σεβ. Διονυσίου προσπαθείας. Διετίνα ἤδη διέργουσεν ἀφ' ἧς ὁ σεβ. Μητροπολίτης Διονύσιος μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου πᾶσαν καταβάλλουσι μέριμναν ὅπως στηρίξωσι τὰς σχέσεις ταύτας ἐπὶ στερεᾶς βάσεως διαρκοῦς ἰσχύος νόμου, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διευτώθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν κανόνες ρυθμίζοντες τὸν ἐσωτερικὸν βίον τῆς ὀρθοδόξου ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας. Οὗτοι προσεχώσθαι θὰ δημοσιευθῶσιν ὡς «Ἐσωτερικὸς θεμελιώδης Κανονισμὸς» αὐτῆς, καίτοι ἤδη ἐφααμόζεται ἐν τῇ πράξει ἀμέσως ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτοῦ. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην θὰ γείνωσι πρὸς τὴν κυβέρνησιν διαβήματα ὅπως συναρθῇ συμφωνία διακανονίζουσα τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις καὶ κυροῦσα τὸν ἐσωτερικὸν τῆς Ἐκκλησίας θεμελιώδη κανονισμόν. Δυστυχῶς αἱ μέχρι σήμερον διαπραγματεύσεις εἰς οὐδὲν θετικὸν ἀπέληξαν. Τούτου ἕνεκα κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίαν ἡ Ἱ. Σύνοδος ἔτι ἅπαξ ἐπεξεργάσθη τὸ σχέδιον τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἐκύρωσεν ὀριστικῶς ὑφ' ὃν τύπον δύναται νὰ διατυπωθῶσι αἱ εἰς τὸ ἐλάχιστον ὑποχωρήσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Πολιτείας. Οὕτως ἀνα-

θεωρηθείς ὁ Κανονισμὸς θὰ ὑποβληθῆ εἰς τοὺς ἀρ-
μοδίους ἵνα λάβῃ ἐφεξῆς ἰσχὺν νόμου τοῦ Κράτους.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις περὶ τῶν αὐστηροτάτων
κατὰ τοῦ κατολικοῦ κλήρου μέτρων τῆς Μεξικανικῆς
Κυβερνήσεως, νέοι περιορισμοὶ ἐπεβλήθησαν διὰ
τοὺς ἐν Μεξικῷ λατίνους κληρικούς. Μετὰ τὴν ἐκ
τῆς χώρας ἐξορίαν 3.000 ἱερέων καὶ καλογοραίων, ὡς
ξένων ὑπηκόων, καὶ ἀποῦ ἐκλείσθησαν ἱκαναὶ ἑκα-
τοντάδες ἀνηκουσῶν εἰς μοναχικὰ τάγματα ξένης ὑ-
πηκοότητος μονῶν, νέα μέτρα ἐλήφθησαν καὶ κατ'
αὐτῶν τῶν μεξικανῶν ὑπηκόων κληρικῶν. Οὕτω, πᾶς
ἱερεὺς δύναται νὰ τελῆ τὰ ἱερατικὰ αὐτοῦ καθή-
κοντα μόνον μετ' ἄδειαν τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας,
εἰ δὲ μὴ ὑφίσταται ποινικὴν δίωξιν· πρὸς τοῦτους
ἐδημοσιεύθη νόμος ἰσχύων ἀπὸ τῆς 15 παρ. Ἰουλίου,
καθ' ὃν μόνον μεξικανοὶ ὑπήκοοι δύνανται νὰ εἶνε
ἱερεῖς τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος. Οἱ ξένης ὑπηκοότη-
τος ἱερεῖς ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον καὶ ἐξορίζον-
ται. Τὰ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας καὶ τῶν
ὑπ' αὐτῆς λαμβανομένων μέτρων κηρύγματα τῶν
κληρικῶν τιμωροῦνται δι' εἰρκτῆς. Ἀπαγορεύεται
εἰς τοὺς κληρικούς νὰ μετέχῃσι πολιτικῶν συσκέ-
ψεων. Ἐν τοῖς ναοῖς καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἐν γέ-
νει ἱδρύμασι δύνανται νὰ διοργανῶνται μόνον προ-
σευχαί· ἐν ἐναντία περιπτώσει τὰ ἱδρύματα ταῦτα
δημεύονται.

— Ἐν τῇ πόλει τῆς Ρωσίας Κοροστὲνῃ ὑπὸ τοῦ
σοβιετικοῦ δικαστηρίου ἐδικάσθησαν ἐπ' ἐσχάτων 13
κατόλικοι ἱερεῖς, κατηγορούμενοι ὑπὸ τῆς σοβιετικῆς
ἐξουσίας ἐπὶ κατασκοπεῖα ὑπὲρ τῆς Πολωνίας καὶ
ἐπὶ παρανόμῃ ἀποστολῇ σοβιετικῶν πολιτῶν εἰς τὴν
χώραν ταύτην. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀπεδεικνύετο
ὅτι ἡ «παρανόμῃ ἀποστολῇ» αὕτη συνίστατο εἰς
τὴν ἀποστολὴν εἰς Πολωνίαν ἀνηλίκων παιδῶν ἐν
Ὀδηραίῃ εὐρισκομένων καὶ ἐχόντων τοὺς γονεῖς των
ἐν Πολωνίᾳ. Διὰ τὸ «κακούργημα» τοῦτο τὸ σοβιε-
τικὸν δικαστήριον κατεδίκασε τὸν μὲν ἱερέα Ζιουλίν-
σκη εἰς θάνατον, τοὺς δὲ λοιποὺς εἰς εἰρκτὴν δια-
φόρου διαρκείας.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Τὸ ἐν Φραγκφούρτῃ ἐπὶ τοῦ Main Πανεπιστή-
μιον, ἰδρυθὲν πρὸ δεκαπενταετίας περίπου, στερεῖ-
ται Σχολῆς τῆς Προτεσταντικῆς Θεολογίας. Τοῦτο
θεωροῦσιν ὡς θλιβερὰν ἔλλειψιν οἱ καθηγηταὶ τῶν
λοιπῶν αὐτοῦ Σχολῶν. Ὁ Dr Emden, Πρύτανης τοῦ
Πανεπιστημίου ἐδήλωσε τοῦτο δημοσίᾳ ἐν λόγῳ ἐκ-
φωνηθέντι ἐν συνελεύσει τῆς «Ὁμοσπονδίας ὑπὲρ
τῆς φιλίας τῶν Ἐκκλησιῶν». Ἄλλὰ καὶ ἄλλοθεν
ἠκούσθησαν φωναί, ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φραγκ-
φούρτης θὰ ἐχαιρέει μετὰ χαρᾶς τὴν ἰδρυσιν τοῦ
αὐτῆς ἐν αὐτῷ Σχολῆς. Ἐκ πάσης ταύτης τῆς κινή-
σεως εἰκάζεται, ὅτι λίαν προσχεῶς ὁ πόθος οὗτος θὰ
ἱκανοποιηθῆ.

— Μεγάλῃ ἐταιρεία ἰδρύθη ἐν Γερμανίᾳ πρὸς ἀνα-
παράστασιν κινηματογραφικὴν τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔρ-
γου τοῦ Λουθήρου. Τὰ πάντα θὰ διεξαχθῶσι κατὰ
τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ παρασχεθῆ εἰς τὴν ταινίαν
ταύτην ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία τῆς
ἱστορίας ταύτης. Ἡ ταινία αὕτη ὑπολογίζεται ὅτι θ'
ἀπαιτήσῃ δαπάνας 250,000 δολλαρίων. Ἡ ἐπιχειρή-
σις συνεστήθη ὑπὸ τοῦ Λρος Κάπλερ, προέδρου τῆς
διευθυνούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν ἐν
ἐν Γερμανίᾳ Ἐκκλησιῶν.

ἩΡΩΝ ΑΓΙΑΣ ΛΑΥΡΑΣ

Διὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀπε-
στάλησαν αἱ ἐξῆς εἰσφοραὶ πρὸς ἀνέγερσιν Ἡρώων
ἐν Ἀγίᾳ Λαύρᾳ ἐκ περιφορᾶς δίσκου εἰς τοὺς να-
οὺς κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου 1926.

1] Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου [Καισαριανῆς] δραχ. 162,2]
ναὸς ἁγίου Γεωργίου [Ἐλευσίνος] δραχ. 335,3] ναὸς ἁγ.
Ἰωάννου [Γαργαρέττας] δραχ. 320,4] ναὸς Ζωοδόχου Πη-
γῆς δραχ. 700,5] ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου [Σπάτα] δραχ.
275,6] ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου [Μεγάλῃς Μονῆς] δραχ.
250,7] ναὸς Χρυσοσπηλαιωτίσεως δραχ. 155,8] ναὸς ἁγίου
Ἐλευθερίου [Ἄρτης] δραχ. 100,9] ναὸς ἁγ. Χαραλαμποῦ
δραχ. 60,10] ναὸς ἁγ. Νικολάου [Ἀμαρουσίου] δραχ. 150,
11] ναὸς Μεταμορφώσεως [Κηφισίας] δραχ. 384,50 12] να-
ὸς ἁγ. Ἰωάννου [Σεπολίων] δραχ. 50, 13] ναὸς ἁγίου
Βασιλείου [Πειραιῶς] δραχ. 1057, 14] ναὸς Κοιμήσεως
Θεοτόκου [Κυνοσάργους] δραχ. 130, 15] ναὸς Γερασίου
Θεοτόκου [Κηφισίας] δρ. 272,50, 16] ναὸς ἁγ. Παρασκευ-
ῆς δρ. 350, 17] ναὸς ἁγ. Δημητρίου δρ. 75, 18] ναὸς ἁγ.
Δημητρίου [Ψυρρῆ] δρ. 250, 19] ναὸς ἁγ. Νικολάου [Ἄ-
στρους] δρ. 248,20, 20] ναὸς ἁγίου Μητῆ [Σαλαμίνας] δρ.
100,21] ναὸς ἁγ. Δημητρίου [Μπραχαμίου] δρ. 172, 22] να-
ὸς Μεταμορφώσεως [Κουκουβάουνες] δρ. 60, 23] ναὸς ἁγί-
ου Γεωργίου Καρύτση δρ. 780,24] ναὸς ἁγίου Νικολάου
[Χαλανδρίου] δρ 360, 25] ναὸς ἁγ. Στυλιανοῦ δραχ. 100
26] ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου [Ἀμαρουσίου] δραχ. 135,
27] ναὸς ἁγ. Πολυκάρπου δρ. 89, 28] ναὸς τῶν Τριῶν
Ἰεραρχῶν δραχ. 125, 29] ναὸς ἁγίου Νικολάου [Καστρίου]
δραχ. 117,20, 30] ναὸς Εὐαγγελισμοῦ [Κριεωνικίου] δραχ.
100 31] ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου [Μεγάρων] δρ. 400,
32] ναὸς ἁγ. Κωνσταντίνου [Ὁμονοίας] δρ. 440, 33] ναὸς
ἁγ. Σάββα δραχ. 115, 34] ναὸς ἁγ. Δημητρίου [Κερατιᾶς] δρ.
254, 35] ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου [Κεραστρίου] δραχ.
64,50 36] Ἀντώνιος Παπαδόπουλος [Χοτούσης] δρ. 35,
37] ναὸς ἁγ. Ἀντωνίου [Φιλοπάππου] δρ. 263,50, 38] ναὸς
ἁγ. Γεωργίου [Μασηλίνης] δρ. 97, 39] ναὸς ἁγ. Αἰκατερί-
νης [Πλάκας] δρ. 260, 40] ναὸς ἁγ. Ἀσωμάτων [Θησειῶν]
δρ. 364, 41] ναὸς Εἰσοδίων Θεοτόκου [Ἀμπελοκήπων] δρ.
85, 42] ναὸς Ταξιαρχῶν [Πολυγώνου] δρ. 350, 43] ναὸς
ἁγ. Μαρίνης [Θησειῶν] δρ. 215 44] Σεβασμιώτατος Μη-
τροπολίτης Μεσσηνίας δρ. 2.400, 45] ναὸς ἁγίου Δημητρίου
[Σαλαμῆς] δραχ. 90, 46] Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Αἰγίνης
δραχ. 288, 47] Αἰδεσιμώτατος Ἰωάννης Βελῆς ἁγίου Πέτρου
Κυνουρίας δρ. 50, ναὸς Τύρου Λεωνιδίου δρ. 20,30, ναὸς
Βουρβούρων [Κυνουρίας] δρ. 98, 50] ναὸς Μεσαγροῦ Αἰ-
γίνης δραχ. 107, 51] Κοινότης Ὠραίου δραχ. 1482, 52] Κοι-
νότης Νεοχωρίου Μαντινείας δρ. 70, 53] Κοινότης Παληο-

ράχης Αιγίνης δρχ. 25, 54] Ἀνόνημος ἐξ Ἀμαρουσίου δρ. 112,50, 55] Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος δρ. 2240, 56] ναὸς Προφήτου Δανιήλ, δρχ. 203, 57] ναὸς Καστανίτσας δρ. 70, 58] Κωνσταντῖνος Χατζόπουλος Ἐφημ Κυνουρίας δρχ. 38, 59] Μητροπολίτης Κυνουρίας δρχ. 1293,60] Θεόδ. Κατράκος Μαυροσουβάλας δρχ. 50, 61] ναὸς ἁγίου Κοσμά δρ. 105.70 62] ναὸς Κολλινῶν δρχ. 140, 63] Μητροπολίτης Φωκίδος δρ. 1825, 64] ναὸς ἁγίου Δημητρίου Βομβαρδάρης δρχ. 81,5, 65] ναὸς Προδρόμου Μαραθῶνος δρ. 411, 66] Μητροπολίτης Λακεδαιμόνος δρχ. 4,275,67] μητροπολίτης Δημητριάδος δρχ. 6,100,68] Μητροπολίτης Τρίκκης δρχ. 2,100, 69] Μητροπολίτης Καλαβρύτων δρχ. 6,763,30, 70] Πρόεδρος Λαϊκῶν δραχμῶν 985,71] Αἰδεσιμώτατος Νικ. Κωστάκης δραχ. 51 Αἰδεσιμώτατος Νικόλαος Κόκκαρης δραχ. 80 73] Αἰδεσιμώτατος Κ. Γαρένος δρ. 45 74] ναὸς Ἐθαγγελισμοῦ Παιραιῶς δραχ. 528, 75] Μητροπολίτης Πατρῶν δρ. 3.000, 76] Κωνστ. Κανάκης Βερβαινᾶ δρ. 70, 77] Μητροπολίτης Κεφαλληνίας δρ. 2.495, 78] Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ Τσιπιανῶν δρ. 110 79] ναὸς Μεταμορφώσεως Καλλιθέας δρ. 108, 80] Μητροπολίτης Χαλκίδος δρ. 4 296, 81] ναὸς ἁγίου Ἐλευθερίου Πειραιῶς δρ. 150, 82] ναὸς ἁγίου Ἀθανασίου Τεγέας δρχ. 95, 83] Μητροπολίτης Τρίκκης δρ. 635, 84] Μητροπολίτης Σπάρτης δρχ. 850, 85] ναὸς ἁγίας Τριάδος Κεραμεικοῦ δρ. 130, 86] Μητροπολίτης Ἡλείας δρ. 2.000, 87] Μητροπολίτης Ζακύνθου δρχ. 716, 88] Μητροπολίτης Λαρίσσης δρ. 692, 89] Μητροπολίτης Γόρτυνος δρ. 1.500. Τὸ ὅλον δρχ. 50.426 70.

Διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς: 1] Μητροπολίτης Ἀργολίδος δρ. 2.072.25, 2] ναὸς Ἁγίων Ἀποστόλων Τζιτζιφιῶν δρ. 152, 3] ναὸς Ἁγίων Κωνσταντίνου Παλαίου διὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Τζάνη δρ. 202 60, 4] ναὸς ἁγίου Ἀθανασίου [Θησείου] δρ. 332.30, 5] ναὸς Καπνικαρέας δρ. 205, 6] ναὸς ἁγίου Λουκά δρ. 400, 7] ναὸς ἁγίου Γεωργίου [Β' Νεκροταφείου] 242, 8] ναὸς ἁγίας Γλυκερίας [Γαλάτσι] δραχ. 40,80, 9] Μητροπολίτης Φθιώτιδος δρ. 500 10] Μητροπολ. Τριφυλλίας δραχ. 1175.

Ἦτοι ἐν ὄλφ εἰσπράξεις δραχμαὶ 64.751. 65. Τὸ ποσὸν τοῦτο προστιθέμενον εἰς τὰς προηγουμένας εἰσπράξεις μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν ἀναβιβάζει τὴν περιουσίαν τοῦ Ἡρώου εἰς δραχ. 400 χιλιάδας περίπου.

[Ἐκ τοῦ Γροφείου τῆς Ἐπιτροπῆς]

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1926.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κριτήριον ἐπίκριμα

Πρὸς

τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἡσαΐαν Βεργόπουλον (ἄγνώστου διαμονῆς).

Καλεῖσαι νὰ ἐμφανισθῆς ἐνώπιον τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτῆς τῇ 27 Σεπτεμβρίου ἐν ἔτους ἵνα δικασθῆς ὡς κατηγορούμενος, δι' ἣν αἰτίαν ἀπελογήθης ἐνώπιον τοῦ ἐκτελοῦντος χρέη

Ἀνακριτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας,

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὥς ἂνω ὀρισθείσῃ ἡμέρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος

Ὁ Ἀ' Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Δημητρίου

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθήμερόν

Ὁ Ἀ' Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Δημητρίου

NEA BIBLIA

Σπυρ Μ. Καλλιῶφα, καθηγητοῦ τῶν παιδαγωγικῶν ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ καὶ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου, Ποῖον πνεῦμα ὀφείλει νὰ διέπῃ τὴν ἐκπαίδευσιν ἡμῶν (περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεομοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως ἐν τοῖς σχολείοις κ.τ.λ.). Ἐναισμιος ἐπὶ διδακτορικῇ διατριβῇ ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀθῆναι 1926. Ὁ σ. ὑπεραμύνεται ἐν τῷ ἔργῳ του τούτῳ τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκπαιδεύσει ἐπὶ τὸ κοινωνικώτερον διαρρυθμίσεως τῆς σχολικῆς ζωῆς, ἥτις σήμερον προάγει ὑπὲρ τὸ δέον τὰς ἀτομικὰς ιδιότητας.

Λόγοι ἐκφωνηθέντες ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 23 Ἀπριλίου 1926 ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως κ. Σίμου Μενάρδου καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Σωκράτους Κουγέα ἐπὶ τῇ ἑκατοστῇ ἐπετειῶ τῆς ἐξόδου τῆς Μεσολογγίου. Ἐν Ἀθήναις 1926.

Πολυκάρπου (Συνοδικοῦ) Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, Λόγος ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ Π. Πατρῶν Γερμανοῦ ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» τῇ 30 Μαΐου 1926. Ἀθῆναι 1926.

Γ. Β. Βεργάδουκη, Αἱ περὶ ἐξουσίας αὐτοκράτορος καὶ πατριάρχου βυζαντιναὶ διδασκαλίαι. Ἐν «Recueil d' études, dédiées à la mémoire de N. P. Kondakov, Archéologie. Histoire de art. Etudes byzantines». «Seminarium Kon-takohianum» Prague 1226.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σεινῆς προκηρτῆται ὅτι, Συνεπεί τῆς ὑπ' ἀρ θ. 2211 ἐ. ἔ, διαταγῆς τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐπίκειται εἰς μεθοδικὴν δημοπρασίαν ἡ κατεδάφισις παλαιῶν κτιρίων, κατασκευὴ περιτοιχίσματος καὶ ἐπισκευὴ ὑπολοίπων κτιρίων τοῦ Ἱ. ναοῦ ἂνω Μονῆς Σεινῆς, συμφώνως πρὸς τὸν συνταχθέντα καὶ ἐγκριθέντα προϋπολογισμὸν δαπάνης καὶ τοὺς ἕρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεως, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τε τῷ γραφείῳ τοῦ συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Βασ. Περόκη καὶ τῆς Μονῆς Σεινῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 5 7 ἔβρου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἐν τῷ συνίθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ Βασ. Περόκη ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς 1) Ἡ ὅλική δαπάνη τοῦ ἔργου ἀιέρχεται εἰς δρ. 23.920 2) Δεκτοὶ εἰς τὴν Δημοπρασίαν οἱ ἔχοντες πιστοποιητικὸν ἐργολάβου δημοσίων ἔργων καὶ ἐπιχειρητῆται. 3) Πᾶς μειοδότης ὑποχρεοῦται νὰ προκαταλάβῃ χρηματικὴν ἐγγύτησιν δραχμῶν χιλίων διακοσίων [1200] ἢ γραφῶρα τοῦ Κράτους ἴσης ἀξίας κατὰ τὴν πρέχουσαν αὐτῶν τιμὴν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ. Ἐν Ἱ. Μονῇ Σεινῆς τῇ 17 Αὐγούστου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γαλιτάκη Διακηρύττει ὅτι συνεπέσθη τῆς ὑπ' ἀριθ. 3611/2072 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις τοῦ δικαιώματος τῆς συλλογῆς τοῦ παραχρησθέντος ἑλαιοκάρπου τῆς Μονῆς τρέχοντος ἔτους κατὰ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς συγγραφῆς ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας τῆς Κοινότητος Δίμνης καὶ τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορά ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2000) ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δίμνης Μιχαὴλ Δ. Δάρα ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐν Δίμνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 19ην δεκάτην ἐνάτην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μεζύοντος προσφορᾶς μετὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὐτή, καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν ἐπὶ τῆς βάσει νέας διακηρύξεως τοιχοκολλουμένης μόνον ἐν Δίμνῃ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἄχρι ἐπιτελέσεως ἀποτελέσματος. Ἐν Ἱερᾷ Μονῆ Γαλιτάκη τῆς 20 Αὐγούστου 1926

Ὁ Καθηγούμενος τῆς ἐν Χίῳ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ Προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν τετραετὴ μίσθωσιν τῶν ἐν ταῖς θέσεσι 1) Πάτο, 2) Πάτο, 3) Μύλο, 4) Πατρίκια, 5) Βεντουρῆ καὶ 6) Καμάρη τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Νεοχωρίου (Χίου) κειμένων χωραφίων τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Μηνᾶ (Χίου) τὴν δεκάτην ἐνάτην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μεσημβρινήν, ἐν Νεοχωρίῳ (Χίου), ἐν τῇ θέσει «Πόρτα Γύρου» ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Χίου Νικολάου Γ. Νικολοῦδῃ καὶ τοῦ Καθηγουμένου τῆς Μονῆς κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως δημοσιευθείσης νομίμως καὶ ἧς ἀντίγραφα εὐρίσκονται παρὰ τῆς Μονῆς καὶ τῷ ὡς ἄνω συμβολαιογράφῳ. Ἐπίσης ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν τὴν πώλησιν μιᾶς οἰκίας τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ κειμένης ἐν τῇ θέσει Γύρος τοῦ χωρίου Νεοχωρίου διεξαχθισομένην τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω τόπῳ ἐνώπιον τοῦ ἰδίου συμβολαιογράφου καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ἀναφερόμενους ἐν τῇ ὡς ἄνω ρηθείσῃ προκηρύξει. Ἐν Χίῳ τῆς 27ης Αὐγούστου 1926

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετούς ἐνοικιάσεως τὸ εἰς θέσιν Ἀλιτῆ—Ἀληθινὸ κτήμα (ἐλαϊόδενδρα) κτήμα τῆς Μονῆς ὑπὸ τὰ γνωστὰ ὅρια αὐτοῦ καὶ ὅρους συγγραφῆς ὧν ἀντίγραφα εἰσὶ κατατεθειμένα ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς τῆς κοινότητος Πόρου κατὰ τὴν 19 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαυρίας. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ προσέλθωσιν ἵνα λάβωσι γνῶσιν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Καλαυρίας Ζωοδόχου Πηγῆς τῆς 22—8—1926

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου «Σκήτη Βερροίας» Προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, 1) Πενταετοῦς ἐνοικιάσεως ἐνὸς δευδοσίου ζοιῶν ἐν θέσει Μπαχταλίκια Βερροίας, 2) Οἱ ὁδρόμυλοι ἐν ἐνεργείᾳ τε καὶ αἰσπραμένοι μὲ ἅπαντα τὰ ἔξοδα εἰς χάρος τοῦ ἐνοικιστοῦ ἀπὸ 26ης 88βρίου 1926. α) Παρὰ τὰ χωρία Κοῦτιλες καὶ Μπάρμπες διὰ μίαν δεκαπενταετίαν β) ἐν θέσει Πουρνᾶ διὰ μίαν πενταετίαν γ) Παρὰ τὸ Νεόκαστρον καὶ Μελίχην διὰ μίαν πενταετίαν ἐνεργηθισομένην ἐν Βερροίᾳ τῆς 22ης Σεπτεμβρίου, ἐ. ἔ., ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9-12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Βερροίας κ. Γεωργίου Μανωλίδου. Ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι, δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν

ὄρων ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Τιμίου Προδρόμου τῆς 14ης Αὐγούστου 1926

Ὁ Ἡγουμένος τῆς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Ἐλασσώνος Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας ριάδος τοῦ Σπαρχοῦ διακηρύττει ὅτι τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσώνος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῖς Μονῆς πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν τεσσαράκοντα πέντε ἐριφίων τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορά ὁρίσθη τὸ ποσὸν πέντε χιλιάδων δραχμῶν. οἱ βουλόμενοι δὲ νὰ συναγωνισθῶσιν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς σχετικῆς διακηρύξεως κατατεθειμένης ἐν τῇ Κοινοτικῷ καταστήματι Ἐλασσώνος. Μονῆ Σπαρχοῦ τῆς 21η—8—1926

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσώνος προκηρύττει ὅτι: Ἐκτίθενται πρὸς ἐκποίησιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας 1) δέκα ἀγέλαδες ἡλικίας ἄνω δέκα ἐτῶν μετὰ τῶν δέκα μοσχάρων των. 2) τίσσες ἀγέλαδες στείραι ἡλικίας ἄνω τῶν πέντε ἐτῶν. 3) ἐννέα ἀγέλαδες στείραι ἡλικίας τριῶν ἐτῶν 4) τ.εις ἀγέλαδες στείραι ἡλικίας δύο ἐτῶν. 5) δύο δαμάλια ἡλικίας τριῶν ἐτῶν. 6) ἑνδεκα δαμάλια ἡλικίας δύο ἐτῶν. 7) εἰς Μπόγας ἡλικίας πέντε ἐτῶν. 8) εἰς Ἰππος ἡλικίας δώδεκα ἐτῶν 9) εἰς ἡμίονος θήλυς ἡλικίας δώδεκα ἐτῶν καὶ 10) εἰς ἡμίονος θήλυς ἡλικίας εἴς ἐτῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσώνος συμφώνως τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 83 ἐ. ἔ., διακηρύξεως τῆς Μονῆς εὐρίσκομένους ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι Ἐλασσώνος, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 9ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσώνος Π. Γαρόδικῃ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παλαιοκαρυᾶς τῆς 16ης Αὐγούστου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ἀγ. Τεσσαράκοντα Μαρτύρων διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησις 120 ὀκάδων μέλιτος τῆς Ἱ. ἡμῶν Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῆς 19ης 78βρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Σπάρτῃ ἔξωθεν τοῦ Συμβολαιογραφείου κ. Ἰωάννη Κασιχίτη καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς Ἱ. Μονῆς συμφώνως πρὸς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 151 διακηρύξεως ἡμῶν ἧτις εὐρίσκονται κατατεθειμένην ἐν τῷ ἄνω Συμβολαιογραφείῳ. Ὡς πρώτη προσφορά ὁρίζεται ποσὸν 14 δ.α.χμῶν κατ' ὅ. ἄν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς 25 Αὐγούστου 1926.

“ΘΕΟΛΟΓΙΑ,”

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ἐκδιδόμενον κατὰ τριμηνίαν

προνεία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν

Ἔτος τέταρτον 1926

Διευθύνεται ὑπὸ Γεηγορίου Παπαμιχαὴλ Καθ. τοῦ Πανεπιστημίου καὶ συντάσσεται ὑπ' αὐτοῦ, τῶν λοιπῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλων θεολόγων καὶ ἐπιστημόνων, δημοσιεύει πραγματείας θεολογικάς, φιλοσοφικάς καὶ ἱστορικάς, παρακολουθεῖ δὲ τὴν τε ἐλληρικὴν καὶ τὴν ξένην θεολογικὴν ἐπιστημονικὴν κίνησιν.

Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς:

Ἐσωτ. δρχ. 80, Ἐξωτ. φρ. 60, Ἀμερικῆς δολλ. 4

Διεύθυνσις: Ὀδὸς Σταδίου 38, Ἀθῆναι.

Τύποις «Φοίνικος» Σταδίου 38, Ἀθῆναι